

POROČILO SKUPINE STROKOVNJAKOV

Podaljšanje akreditacije visokošolskega zavoda

Nova univerza

Prof. dr. Tomaž Deželan
Prof. dr. Irena Lazar
Prof. dr. Ciarán Burke
Anthony Camilleri
Dr. Terence Clifford Amos
Ana Belčič

n.a.k.v.i.s
Nacionalna agencija Republike Slovenije
za kakovost v visokem šolstvu

s.q.a.a
Slovenian Quality Assurance Agency
for Higher Education

POROČILO O PODALJŠANJU AKREDITACIJE VISOKOŠOLSKEGA ZAVODA

Vlagatelj: **Nova univerza**

Skupina strokovnjakov:

predsednik	prof. dr. Tomaž Deželan, Univerza v Ljubljani, Fakulteta za družbene vede
članica	prof. dr. Irena Lazar, Univerza na Primorskem, Fakulteta za humanistične študije
član	prof. dr. Ciarán Burke, Friedrich-Schiller-Universität Jena, Rechtswissenschaftliche Fakultät
član	Anthony Camilleri, Knowledge Innovation Centre, Malta
član	Dr. Terence Clifford Amos, Horizon 2020 pri Evropski komisiji in nekdanji profesor na I'Universite Catholique de Lille Dr. Terence Clifford Amos, Horizon 2020 pri Evropski komisiji in nekdanji profesor na I'Universite Catholique de Lille
članica	Ana Belčič, doktorska študentka Univerze v Ljubljani, Fakultete za arhitekturo

Predstavnica agencije: Tatjana Horvat

**Datum oddaje akreditacijskega poročila agenciji: 9. 10. 2023; 26. 6. 2024,
13.11.2024**

Podpis predsednika/ce skupine strokovnjakov: _____

UVOD

Skupina strokovnjakov je sklep o imenovanju in gradivo za presojo prejela 10.3.2020. S pripravami na obisk in dejanskim delom je pričela 25.1.2023., datum obiska je bil dogovorjen 7.4.2023, končna verzija urnika z udeleženci pa 26.5.2023. Obisk je bil izveden med 29. in 31.5.2023 in je potekal na Mestnem trgu 23 v Ljubljani. 1.6.2023 je skupina (v sestavi: Tomaž Deželan, Irena Lazar, Anthony Camillieri, Terence Clifford Amos ter Filip Draženović, predstavnik Nakvis) obiskala še lokaciji v Novi gorici, na Delpinovi ulici 18b ter v Kranju, na Žanovi ulici 3. Skupina strokovnjakov je vsebinsko uskladila strokovno mnenje in pripravila skupno ugotovitveno poročilo 9.10.2023.

Skupina je v okviru evalvacije vzorca študijskih programov Nove Univerze prejela dokumentacijo 29.2.2024. Takrat je pregledala prejete dokumente ter izmenjala ugotovitve, prav tako pa zaprosila za nekatere dodatne dokumente. Za namen evalvacije so se evalvatorji razdelili v dve skupini, evalvacijo s področja prava do izvedli Tomaž Deželan, Ciarán Burke, Anthony Camillieri ter Ana Belčič, evalvacijo s področja slovenskih in mednarodnih študij pa Irena Lazar, Terence Clifford-Amos ter Ana Belčič. Pogovori strokovnjakov s predstavniki fakultet, študenti in zunanjimi deležniki so potekali 4. in 5. marca 2024, prek platforme ZOOM. Skupina strokovnjakov se je uskladila glede vsebine poročila na zoom srečanjih in pripravila skupno poročilo o ustreznosti izpolnjevanja standardov kakovosti za evalvirane študijske programe.

n·a·k·v·i·s

Nacionalna agencija Republike Slovenije
za kakovost v visokem šolstvu

s·q·a·a

Slovenian Quality Assurance Agency
for Higher Education

Zunanja evalvacija visokošolskega zavoda (številna tabela)			
Področja presoje	Prednost	Priložnosti za izboljšanje	Večje pomanjkljivosti oz. neskladnosti
Delovanje visokošolskega zavoda			
Standard 1	4	8	2
Standard 2	1	3	1
Standard 3	2	3	/
Standard 4	1	3	1
Standard 5	1	2	1
Standard 6	2	5	1
Standard 7	/	1	1
Kadri			
Standard 8	1	8	1
Standard 9	1	3	/
Študenti			
Standard 10	2	4	1
Standard 11	1	11	/
Standard 12	1	4	/
Standard 13	1	3	/
Materialne razmere			
Standard 14	/	5	/
Standard 15	2	2	/
Standard 16	/	2	/
Standard 17	1	5	/

UGOTOVLJENO DEJANSKO STANJE IN NJEGOVA PRESOJA

DELOVANJE VISOKOŠOLSKEGA ZAVODA

1. standard: Visokošolski zavod uspešno uresničuje poslanstvo v slovenskem in mednarodnem visokošolskem prostoru. Z doseganjem organizacijskih in izvedbenih ciljev zagotavlja kakovostno visokošolsko dejavnost in njen razvoj.

Če gre za prvo podaljšanje akreditacije, je iz poslanstva, vizije in strategije visokošolskega zavoda razvidno, da nadaljuje obveze ustanovitelja.

a) usklajenost strateškega načrtovanja s poslanstvom, nacionalnimi in evropskimi usmeritvami:

Visokošolski zavod ima svojo strategijo, ki jo tudi posodablja. V strategiji predstavi svojo vizijo, poslanstvo in vrednote, hkrati pa po različnih področjih delovanja opredeljuje svoje temeljne strateške cilje. Zavod strategijo tudi posodablja, kar se je nazadnje zgodilo marca 2020, ko se je tedanja strategija za obdobje 2019-2026 prenovila s Strategijo razvoja za obdobje 2021-2024, ki je prilagojena trajanju koncesijskega obdobja. Strategija se smiselno precej posveča financiranju svojega delovanja, kar je zelo pomembno za trajnost delovanja, še posebej v primeru zasebnih visokošolskih zavodov. Strategija prav tako ni generična, saj izpostavi nekaj zelo specifičnih ciljev, ki so razmeroma unikatni v slovenskem visokošolskem prostoru. Vendarle pa te cilje ne opredeli zadostno (npr. »elitna in edinstvena slovenska izobraževalno-znanstveno-raziskovalna institucija«), kar lahko vodi do napačnih interpretacij. Strategija usmerja svojo pozornost tudi v visoko kakovost znanstveno-raziskovalne dejavnosti ter v aktivno sodelovanje z okoljem, kar kaže na zasledovanje poslanstva krepitve znanstveno-podprtega izobraževanja.

Strategija tako vsebuje potrebne elemente dokumentov strateškega načrtovanja, ni pa vsebinsko obsežna in zunanemu bralcu ne postreže z argumenti, ki so podlaga za posamezne strateške odločitve. Mestoma bi bilo potrebno zavoljo večje koherentnosti uskladiti poslanstvo in strategijo oziroma temeljne strateške cilje ter strateška področja in podrobnejše operativne cilje (npr. stopnja rasti zavoda). Prav tako strategija omenja različne relevantne mednarodne in nacionalne procese, se pa nanje podrobneje ne osredotoči ter jih tudi ne prevede v svoje strateške cilje na način, da bi bilo jasno, zakaj jih zasleduje in kakšni bodo učinki zasledovanja teh ciljev, predvsem za izobraževalni proces. Posledično zavod v svoji viziji in poslanstvu utemeljuje svoje državotvorne elemente, v samem razvojnem delu strateškega delovanja ostaja na ravni doseganja predpisanih standardov ter preživetja zavoda, kar mu onemogoča posvečanje večje pozornosti razvojni viziji v skladu z relevantnimi strateškimi dokumenti s področja (npr. strateškim dokumentom UNESCA, EHEA, MVZI).

b) izvedljivost in celovitost strateškega načrtovanja:

Nova univerza je kljub zgoraj navedenim pomanjkljivostim v svojem strateškem načrtovanju transparentna in zelo iskreno izpostavila temeljne strateške izzive zavoda. V skladu s tem so v ospredju dileme o financiranju in obstoju univerze, hkrati pa tudi postavljeni zelo realni cilji, ki so v določenem strateškem obdobju tudi izvedljivi. Ti cilji so tudi »po meri« zavoda, kljub temu, da je na ta način dolgoročna strateška vizija nekoliko

okrnjena oziroma premalo konkretizirana. Ob tem pa je vendarle potrebno poudariti, da kljub zelo različnim stopnjam razvoja članic univerze (t.j. fakultet), razvojno načrtovanje v zelo majhnem obsegu upošteva razlike v njihovi razvitosti, zaradi česar je temeljni strateški dokument zanje tudi v manjši meri uporaben. Od tu izvirajo tudi spremembe univerzitetnih strateških ciljev, ko gre za raven fakultet (npr. spremembe strateških ciljev Evropske pravne fakultete, ki so navedeni v samoevalvaciji fakultete, v primerjavi s strateškimi cilji Nove univerze). V tem kontekstu se kaže odsotnost koherentnega strateškega načrtovanja za raven članic, hkrati pa tudi ni zaznati jasne in koherentne strategije univerze glede svojih članic (predvsem Fakultete za slovenske in mednarodne študije), vključno s pridruženimi članicami.

Prav tako strategija v precejšnji meri sloni na zunanjih priložnostih, ki so v zelo majhni meri ali popolnoma odvisne od zunanjega okolja ter razmer in na katere nima zavod velikega vpliva. To se nanaša predvsem na različne »tržne«, »demografske« in socialne faktorje, ki močno vplivajo na vpis študentov, potrebe po različnih profilih na trgu dela ter nenazadnje tudi pridobitev s tem povezanih koncesij za izvajanje študijskih programov. Pri tem velja poudariti, da to še posebej velja za tista področja oziroma profile, ki se v dosedanjem delovanju zavoda niso izkazali za posebej zanimive s strani potencialnih študentov. V skladu s tem bi morala strategija v večji meri upoštevati zunanje silnice (npr. trg dela, gospodarska gibanja, demografska slika), ki neizogibno vplivajo na razvoj zavoda.

c) ustreznost načina preverjanja uresničevanja strateškega načrtovanja:

Strateški cilji Nove univerze so smiselno prevedeni v procese letnega poročanja in samoevalvacije. Tako se o njihovem uresničevanju sistematično in redno poroča v rednih letnih procesih poročanja in samoevalvacije, podatke o tem pa zbira na ustaljen način. Pristojno osebje in telesa univerze ob rednih procesih poročanja in samoevalvacije tako preverjajo stopnjo uresničevanja strategije, hkrati pa tudi lahko zaznavajo morebitno potrebo po njeni novelaciji. Strategija ima določena strateška področja, dolgoročne strateške cilje, ukrepe za uresničitev strateških ciljev, kazalce, izhodiščne vrednosti kazalnikov na začetku strateškega obdobja ter želene ciljne vrednosti kazalnikov na koncu strateškega obdobja. Ob tem velja poudariti, da so dolgoročni strateški cilji zelo splošni (npr., SC 1: Razvoj Nove univerze), kar načrtovalcem lahko povzroči precej izzivov pri prevajanju teh ciljev v detajlnejše ukrepe, za to bi bilo smiselno oblikovati pomožne oziroma operativne cilje, ki bi lažje opredelili smer zelo splošnih in abstraktnih ciljev. V skladu s tem so kazalci zelo splošni oziroma kvantitativni ter se ne osredotočajo na kakovostne preskoke, ki jih zasleduje strategija. Kljub vsebinskemu poročanju tako v samoevalvacijskih poročilih kot v letnih poročilih, je poročanje o doseganju kazalnikov pogosto nejasno, saj ni mogoče razbrati ali je kazalnik že dosežen oziroma ali je zavod na dobri poti za doseganje kazalnikov.

Pri celotnem načrtovanju in poročanju o izvajanju strategije se tako posveča premalo pozornosti tudi končnemu učinku izvedenih ukrepov. V tem kontekstu bi bilo smiselno tudi okrepiti formativne elemente preverjanja uresničevanja strategije znotraj definiranega strateškega obdobja, kar bi omogočalo zavodu smiselne korekcije brez vsakokratne potrebe po novelaciji strategije. Prav tako, kot je bilo omenjeno že v prejšnji točki, je potrebna večja usklajenost med načrtovanjem in poročanjem univerze ter njenih članic,

saj kljub normativno jasno začrtanem procesu, dokumenti, ki izhajajo iz teh procesov kažejo na neusklajenost načrtovanja in preverjanja na obeh ravneh.

Sistem oblikovanja in spremljanja uresničevanja strategije zaradi svojih značilnosti povzroča tudi nekatere nekonsistentnosti. Kljub temu, da Skupina za kakovost in evalvacije v okviru svojih letnih procesov samoevalvacije preverja vsakoletno uresničevanje strategije, v procesu oblikovanja strategije oziroma njeni prenovi nima formalno predpisane vloge. Prav tako v procesu oblikovanja in izvajanja strategije Upravni odbor univerze nima predpisane vloge, čeprav sprejema letno poročilo, ki vsebuje ukrepe za uresničevanje strategije, in ob soglasju senata univerze tudi sprejema letni program dela, ki mora biti usklajen s strateškimi cilji iz strategije. V skladu s tem tudi ni jasno predpisane vloge zunanjih deležnikov pri oblikovanju in preverjanju uresničevanja strategije, ki jo, sodeč po izvedenih pogovorih s predstavniki Nove univerze, v veliki meri določa Upravni odbor oziroma ustanovitelj, kar je zapisano tudi v 59. členu Statuta. Iz tega razloga je »lastništvo« strategije in njenih strateških usmeritev s strani širše akademske skupnosti na univerzi ogroženo.

Prednosti

- Strategija posveča precej pozornosti dolgoročnemu financiranju zavoda ter finančni vzdržnosti zavoda.
- Poslanstvo zavoda je znanstveno-podprto izobraževanje, kar krepi prenos znanstveno-raziskovalnih rezultatov v učni prostor.
- Strategija v zelo transparentnem duhu izpostavi temeljne strateške izzive zavoda ter tudi postavi realne cilje, ki naslavljajo omenjene izzive.
- Izvajanje strateških ciljev zavoda se smiselno preverja znotraj rednih procesov poročanja in samoevalvacije.

Priložnosti za izboljšanje

- Strategija bi lahko v večji meri utemeljila razloge za posamezne strateške odločitve, ki v sedanjosti ostajajo bralcu po večini neznani.
- Potrebno bi bilo natančneje opredeliti oziroma pojasniti temeljne usmeritve iz vizije kot je npr. elitni značaj institucije in njena edinstvenost.
- Potrebna je bolj koherentna in celovita vpetost v relevantne mednarodne in nacionalne razvojne procese na področju visokega šolstva in znanstveno-raziskovalne dejavnosti, predvsem ko gre za vključevanje ESG ter meril NAKVIS v posamezne strateške in operativne cilje. Oba okvira sta namreč blagodejna za razvoj kakovosti Nove univerze kot institucije evropskega visokošolskega prostora.
- V strateško načrtovanje in njegovo preverjanje bi bilo potrebno v večji meri vključiti (oziroma jih upoštevati) zunanje faktorje, ki neizogibno vplivajo na razvoj zavoda ter tudi celotnega visokošolskega prostora.
- Smiselno bi bilo konkretizirati nekatere dolgoročne strateške cilje oziroma jih podkrepiti z operativnimi cilji, ki bi v večji meri vodili načrtovalce ukrepov pri njihovem procesu strateškega upravljanja.
- Potrebno bi bilo meriti učinke izvedenih ukrepov ter v kolikšni meri so ukrepi vplivali na kakovost delovanja zavoda ter prispevali k kvalitativnem preskoku na posameznem strateškem področju.
- Potrebno je okrepiti merjenje doseganja kazalnikov za uresničevanje strateških ciljev ter poročanje o tem, tako v letnem kot samoevalvacijskem poročanju.

- Potrebno je jasno opredeliti vloge in pristojnosti različnih teles v procesu oblikovanja, noveliranja in preverjanja uresničevanja strategije.

Večje pomanjkljivosti oziroma neskladnosti

- Strateško načrtovanje v premajhni meri upošteva razlike v razvitosti članic Nove univerze (t.j., fakultet), ko gre za razvojno načrtovanje univerze kot celote. Iz tega razloga je potrebno vzpostaviti koherentnost med krovnimi strateškimi dokumenti univerze in njenih članic, prav tako pa tudi posebno pozornost nameniti strateškemu načrtovanju članic ter vzpostaviti koordinacijske mehanizme, ki bodo zagotavljali usklajenost med temeljnimi in strateškimi dokumenti univerze ter njenih članic.
- Vloga Upravnega odbora v procesu oblikovanja in sprejemanja strategije zavoda ni jasna in je v praksi precej močnejša, kot pa je to določeno s Statutom univerze.

2. standard: Notranja organiziranost visokošolskega zavoda zagotavlja sodelovanje visokošolskih učiteljev in sodelavcev, znanstvenih delavcev in nepedagoških delavcev, študentov in drugih deležnikov pri upravljanju in razvijanju dejavnosti visokošolskega zavoda.

Nova univerza v svojih dokumentih spodbuja aktivno participacijo različnih deležnikov pri upravljanju in razvijanju visokošolskega zavoda v okviru njihovega delovanja znotraj teles univerze ali njenih članic. V praksi to pomeni precej razširjeno članstvo v različnih telesih, še posebej glede na celotno velikost zavoda in število redno zaposlenih delavcev. To se kaže tudi v precej poenotenem pogledu, ki ga imajo različne skupine deležnikov na sam zavod in njegovo vlogo v slovenskem visokošolskem prostoru ter v tem, da se široka skupina sodelujočih posameznikov počuti del akademske skupnosti.

Pri tem je potrebno poudariti, da ima visokošolski zavod precej razvejano in kompleksno ureditev, ki je primerljiva z ostalimi velikimi zavodi v slovenskem visokošolskem prostoru, kljub drobcu njihovega števila zaposlenih, študentov ter nenazadnje tudi resursov. Iz tega sledi, da je precej organov nedelujočih, v temeljnih dokumentih predvidenih »na zalogo«, prav tako pa prihaja tudi do multiplikacije članstev istih oseb v množici različnih organov. Ta slika ni skladna s precejšnjo ravno dejanskega »ad hoc« oziroma »neinstitucionaliziranega« organiziranja, ki je pravzaprav značilno za majhno in razvijajočo se akademsko ustanovo. Zavoljo predvidljivega in inkluzivnega upravljanja zavoda ter razvijanja njegove dejavnosti je potrebno ta dve ekstrema uskladiti.

Kljub precejšnji inkluzivnosti članstva v organih univerze in njenih članic, pa je tako iz dokumentacije kot iz razgovorov mogoče razbrati, da so sodelujoči člani akademske skupnosti zelo različno vpeti v življenje te skupnosti. Na obrobju so pogodbeni sodelavci, ki predstavljajo veliko večino vseh sodelujočih akademskih delavcev, in so bodisi zaradi svojih primarnih zaposlitev bodisi zaradi kakšnih drugih razlogov le v omejenem delu vključeni v upravljanje in razvijanje dejavnosti zavoda. Temu sledijo redno zaposleni na zavodu, ki so intenzivno vpeti v upravljalvske procese in razvijanje dejavnosti. Tretja kategorija sta člana upravnega odbora univerze oziroma predstavnik ustanovitelja, ki odločata o ključnih odločitvah, kot to predvideva tudi sam statut univerze. V skladu s tem je mogoče čutiti razslojenost članov akademske skupnosti glede na njihovo vpetost v centralne upravljalvske procese, kar v določeni meri lahko generira tudi nezadovoljstvo, ki ga je bilo mogoče zaznati v primeru vprašanj, ki so povezana s kadri, financiranjem ter na

splošno resursi. Močnejša vloga različnih teles univerze (še posebej senata) in njenih članic vis-a-vis upravnemu odboru in/ali širša zastopanost različnih deležnikov akademske skupnosti v upravnem odboru univerze bi pomenila večjo vključenost različnih deležnikov pri upravljanju in razvijanju univerze, še posebej pa tudi močnejše poistovetenje članov akademske skupnosti z življenjem te ustanove. Takšne pobude so bile s strani deležnikov univerze tudi že podane, a zaenkrat zavrnjene.

Prednosti

- V organih univerze in njenih članic so zelo široko zastopani različni deležniki, vključno s sodelavci, ki z univerzo sodelujejo na podlagi pogodb civilnega prava (t.j., avtorske in podjemne pogodbe). Tako široko predstavništvo deležnikov je močna plat univerze.

Priložnosti za izboljšanje

- V temeljnih dokumentih bi bilo potrebno, ko gre za različna telesa in postopke zavoda, uskladiti predvideno stanje z dejanskim stanjem ter načinom, po katerem zavod deluje.

Potrebno bi bilo optimizirati oziroma zmanjšati število različnih organov in teles univerze ter njenih članic na raven, ki je v skladu z velikostjo organizacije, ob upoštevanju minimalnih standardov, ki jih predvidevajo zunanja pravila.

Način vključevanja različnih deležnikov, predvsem zunanjih, v upravljanje in razvijanje dejavnosti zavoda bi lahko bil bolj predpisan, sistematičen, javen ter tudi zabeležen, kar bi v večji meri vzpodbudilo tudi občutek »institucionalnega lastništva« s strani predstavnikov akademske skupnosti.

Večje pomanjkljivosti oziroma neskladnosti

- Članstvo v upravnem odboru univerze bi bilo potrebno razširiti na način, da bi bilo v njem zagotovljeno članstvo ključnih deležnikov akademske skupnosti, vključno s študenti in zaposlenimi. Prav tako bi moral biti postopek njihovega imenovanja članov v ta organ v večji meri v rokah teh istih deležnikov oziroma ključnih organov akademske skupnosti, saj se v upravnem odboru odloča o ključnih predpogojih za razvoj Nove univerze kot akademske skupnosti profesorjev, raziskovalcev, strokovnih sodelavcev in študentov.

3. standard: Visokošolski zavod izkazuje kakovostno znanstveno, strokovno, raziskovalno oziroma umetniško dejavnost in z njo povezane pomembne dosežke na področjih in disciplinah, na katerih jo izvaja.

Po pregledu dokumentacije in razgovorih je jasno, da Nova univerza ni posebej raziskovalno usmerjena univerza. Kljub temu je jasno, da je pedagoško osebje dobro usposobljeno za svoje delo, zlasti glede na njihove izkušnje in strokovne profile. Poleg tega so raziskovalni dosežki osrednje skupine zaposlenih impresivni. Še ena pozitivna točka, ki jo je treba poudariti, je dobro sodelovanje s prakso, še posebej odvetniškimi pisarnami, državnimi ustanovami ter različnimi arhitekturnimi biroji. To je bilo mogoče razbrati tudi iz pogovora z delodajalci.

Nova univerza je odprta za privabljanje novega osebja in talentov, tudi iz vrst lastnih študentov. Notranja organiziranost univerze tudi odraža precejšnjo željo po mednarodni

vpetosti, ki pa je zaenkrat še vedno omejena na ozek nabor redno zaposlenega kadra ter študente, ki predstavljajo bodoči akademski podmladek. Ti so tudi vključeni v različne raziskovalne in pedagoške mednarodne sheme, kot so npr. Obzorje, Erasmus +, Jean Monnet. Ti prispevajo tudi poglobitveni delež kakovostnih znanstvenih dosežkov (npr. objave v revijah, ki so citirane v bazah Scopus in Web of Science).

Delež univerzitetnega proračuna, ki se ustvari z raziskavami, je razmeroma majhen, a v skladu z zgornjimi ugotovitvami, pri čemer je potrebno poudariti, da Nova univerza pokriva različna področja znotraj družboslovja in humanistike, kar odraža usmerjenost treh fakultet. Univerza poskuša zagotoviti stalen strokovni razvoj na področju raziskovanja, čeprav v omejenem obsegu. Občasno so na voljo zlasti usposabljanja s področja metodologije raziskovanja, nekateri zaposleni so se tudi udeležili usposabljanj s področja pridobivanja projektov Obzorje. Vse omenjeno je povezano tudi z dejstvom, da je malo notranjih spodbud ali nagrad za osebje, ki dosega izjemne dosežke na področju znanstveno-raziskovalnega dela, ter po drugi strani tudi malo ukrepov, ki bi posameznike brez znanstvenega publiciranja spodbudili k aktivnejši znanstveno-raziskovalni produkciji. Zdi se namreč, da letni pogovori z dekanom, na katerih se pregledajo raziskovalni rezultati, nimajo pomembnih učinkov. Prav tako tudi notranji kazalniki uspešnosti, ki se uporabljajo za področje raziskav, niso povsem jasni, kar dodatno ovira sistematičen in trajen razvoj na raziskovalnem področju.

Ob tem velja poudariti, da osebje pri svojih objavah ne navaja vedno afilacije Nove univerze, temveč svoje primarne zaposlitve v okviru drugih raziskovalnih zavodov, kar ni optimalno. S tem se namreč ne izboljšuje raziskovalni profil univerze, poleg tega pa iz objav navadno tudi ni razvidno, da je osebje aktivno tudi v okviru Nove univerze. To kaže na širši razvojni problem, ki izhaja iz dejstva, da je velika večina osebja zaposlenih za krajši delovni čas ali po pogodbah civilnega prava, kar ne nudi spodbudnega okolja za raziskovalno delo. To se odraža tudi v stopnji raziskovanja znotraj izobraževalnega procesa (t.j., prenos raziskovalnih praks v študijski proces), še posebej v primeru doktorskega študija, kar je skupina strokovnjakov preverjala tudi v okviru evalvacije vzorca študijskih programov. Iz razgovorov je bilo namreč mogoče tudi ugotoviti, da ni ustaljenih mehanizmov sistematičnega prenosa raziskovalnih rezultatov v študijski proces. Tako tudi notranje mednarodne konference, ki jih organizira Nova univerza, ne predstavljajo ustrezen forum za poglobitveno, pogosto pa tudi edino predstavitev raziskovalnega dela na poti do doktorata, ki poteka zunaj institucionaliziranega postopka za pridobitev doktorske disertacije.

Prednosti

- Zavod izkazuje kakovost na znanstveno-raziskovalnem in strokovnem področju, ki se kaže predvsem v odličnih raziskovalnih rezultatih manjšega dela akademskih delavcev.
- Povezovanje in sodelovanje med tremi fakultetami na znanstveno-raziskovalnem in strokovnem področju je zelo dobro, prav tako pa je vzpostavljeno dobro sodelovanje z nekaterimi deležniki iz prakse.

Priložnosti za izboljšanje

- Promocija znanstveno-raziskovalnih in strokovnih dosežkov zavoda bi lahko bila učinkovitejša, zlasti z zagotavljanjem doslednega zapisovanja afilacij zavoda ob

znanstvenih objavah zaposlenih, kar se lahko uredi tudi s konkretnjšo ureditvijo tega področja v notranjih pravilih zavoda.

- Povezanost med znanstveno-raziskovalnim delom in izobraževalnim procesom je neoptimalna, kar se kaže v odsotnosti sistemskih mehanizmov kontinuiranega prenosa raziskav v učni prostor ter šibkejšem vključevanju študentov v raziskovalni proces, kar je razvidno tudi iz zaključnih del, kljub nekaterim svetlim izjemam.
- Zavod nima učinkovitega mehanizma za nagrajevanje izjemnih znanstvenih dosežkov ter dosežkov, ki prispevajo k mednarodni uveljavitvi univerze.

Večje pomanjkljivosti oziroma neskladnosti

/

4. standard: Praktično izobraževanje študentov v delovnem okolju, če je del izobraževalne dejavnosti, je dobro organizirano in se tako tudi izvaja. Zagotovljeni so viri za njegovo izvedbo.

a) sistemska ureditev praktičnega izobraževanja študentov in njegovega izvajanja:

Praktično izobraževanje študentov na Novi univerzi ureja Pravilnik o izvajanju študijske prakse, ki vsebuje določila o izvajanju praktičnega usposabljanja na dodiplomskih in magistrskih študijskih programih. Pravilnik ureja postopek opravljanja prakse, naloge udeležencev ter temeljne cilje. Skladno s pravilnikom študenti poiščejo delovno organizacijo sami, če pa si študent ne more zagotoviti opravljanja prakse, mu pri tem pomaga fakulteta, v okviru kariernega centra, univerza pa lahko omogoči tudi opravljanje prakse na eno od njenih članic. Poglavitno vlogo pri izvajanju prakse ima mentor v delovnem okolju, ki mora biti v skladu s 15. členom pravilnika tudi ustrezno strokovno usposobljen. Po zaključku praktičnega izobraževanja vsi udeleženci izpolnijo anketo o zadovoljstvu z izvedbo, na podlagi rezultatov anket pa se tudi pripravlja predloge za spremembe izvajanje študijske prakse.

Na podlagi dostopne dokumentacije in opravljenih razgovorov lahko ugotovimo, da ima univerza urejen sistem praktičnega izobraževanja, ki temelji na zgoraj omenjenem pravilniku ter je ustrezno organizirano, s pripisovanjem ustreznega pomena strokovnosti mentorjev v delovnih organizacijah. Ob tem velja poudariti, da so postopki opravljanja praktičnega izobraževanja podprti z obrazci ter podporo, ki jo nudi karierni center. Vendarle pa se glede sistemske ureditve praktičnega usposabljanja pojavlja nekaj dilem. Pravilnik v v svojem 13. členu določa, da en teden prakse v obsegu 40 ur predstavlja 2 kreditni točki po ECTS, čeprav sta 2 kreditni točki po Merilih za kreditno vrednotenje študijskih programov po ECTS (Uradni list RS, št. 67/19) priporočilo za teden praktičnega usposabljanja (5. člen, 2. odstavek) in ne za 40 ur. V skladu s 3. členom omenjenih meril, mora ta še vedno znašati 50 do 60 ur obremenitve študenta. Praktično izobraževanje bi moralo biti v večji meri koordinirano na ravni študijskega programa, saj so med delovnimi organizacijami in kakovostjo njihovega mentoriranja velike razlike, hkrati pa takšna koordinacija tudi v večji meri zagotavlja bolj poenoteno izvajanje prakse ter večji nadzor nad njeno vsebino in kakovostjo. Dodatno ni vidne trdnejše povezanosti med univerzo in delovnimi organizacijami, čeprav te lahko predstavljajo tudi pomembne organizacije iz okolja ter nenazadnje tudi vlagajo v študijski proces svoje resurse.

b) zadovoljstvo udeležencev praktičnega izobraževanja:

Univerza zadovoljstvo udeležencev praktičnega izobraževanja preverja z anketnimi vprašalniki, ki jih ob zaključku praktičnega izobraževanja izpolnijo študent, mentor na zavodu ter mentor v delovni organizaciji. Ob koncu študijskega leta strokovne službe pripravijo analizo rezultatov anket, s katerimi se seznani komisija za kakovost članice ter skupina, ki je zadolžena za kakovost na ravni univerze. Pri tem je potrebno poudariti, da pravila ne predvidevajo obravnave rezultatov ankete o zadovoljstvu študentov s strani študijskega programa, kar onemogoča smiselno uvažanje sprememb programa s strani njegovih izvajalcev.

Ko gre za zadovoljstvo, je potrebno poudariti, da so tako študenti kot delodajalci zadovoljni s praktičnim usposabljanjem, pri čemer delodajalci hvalijo kakovost študentov na praksi, študenti pa pohvalijo širok nabor možnosti za opravljanje prakse, čeprav je precej odgovornosti za njeno uspešno opravljanje na njih samih.

Prednosti

- Praktično izobraževanje študentov je bilo zelo pozitivno ocenjeno s strani vseh deležnikov, še posebej delovnih organizacij, ki so študente gostile na praksi.

Priložnosti za izboljšanje

- Ureditve praktičnega usposabljanja potrebuje močnejšo koordinacijsko vlogo na ravni programa, saj mentorstvo v organizaciji, glede na področje delovanja izbrane organizacije, ne nudi optimalne ravni nadzora nad kakovostjo ter vsebino praktičnega usposabljanja.
- Smiselno bi bilo sistemsko okrepiti vezi med univerzo in delovno organizacijo, ki gosti diplomanta na praktičnem izobraževanju, saj trenutno ni nujno močnejše povezana niti z univerzo niti s samim študijskim programom.
- V pravila kakovosti je potrebno vpeljati redno seznanitev študijskega programa z rezultati ankete o zadovoljstvu s praktičnim izobraževanjem ter v samoevalvacijo študijskih programov tudi vpeljati korektivne ukrepe, ki izhajajo iz ankete o praktičnem izobraževanju.

Večje pomanjkljivosti oziroma neskladnosti

- Odpraviti je potrebno šibko sistemsko spremljanje študentov na praktičnem usposabljanju, ko gre za individualno koordiniranje, mentoriranje in sprotno spremljanje študentov na praksi. Ob tem je potrebno tudi poskrbeti, da so mentorji v delovni organizaciji primerno usposobljeni, tudi za področje spremljanja in mentoriranje študentov na prakso. Prav tako je potrebno urediti vrednotenje obremenitev študentov, da bo ustrezalo Merilom za kreditno vrednotenje študijskih programov po ECTS.

5. standard: Visokošolski zavod spremlja potrebe po znanju in zaposlitvene potrebe v okolju. Zagotavlja informacije o zaposlitvenih možnostih na področjih, ki so primerna kompetencam oziroma učnim izidom diplomantov.

a) sodelovanje visokošolskega zavoda z okoljem ali delodajalci in s svojimi diplomanti:

Nova univerza z okoljem in delodajalci sodeluje predvsem preko organizacije različnih akademskih forumov, spomladanskih in jesenskih šol, okroglih miz, konferenc ipd., ki jih organizira univerza ali njene članice. Primeri takih dogodkov so izobraževanje mediatorjev, konferenca Humanistične korespondence, spomladanska šola NATO 70/15 ipd. Preko navedenih dogodkov univerza pridobiva povratne informacije glede vprašanj o potrebnih znanjih in kompetencah za konkurenčnost študentov na trgu dela. V manjši meri imajo delodajalci tudi možnost sodelovanja pri pripravi samoevalvacijskega poročila. Univerza z diplomanti sodeluje tudi preko klubov alumnov in kariernih centrov. Diplomanti so vabljeni na univerzitetne dogodke, nekateri pa na dogodkih tudi aktivno sodelujejo. Nekatere članice občasno tudi izvedejo ankete z diplomanti, zaposljivost diplomantov, pa v skladu s poslovníkom kakovosti predstavlja tudi vsebinski del programskih evalvacij študijskih programov. Anketa z diplomanti oziroma alternativni viri pridobivanja informacij o zaposljivosti diplomantov niso predpisani, prav tako ni predpisan način uporabe takšnih informacij ter poročanje o tem. Zavod tudi utemeljuje nekatere spremembe študijskih programov, ki izhajajo iz informacij o položaju diplomantov na trgu dela, pri tem pa ni povsem jasno, na katere izsledke se te spremembe nanašajo ter ali gre za namensko zbrane in analizirane podatke ali zgolj splošen vtis o stanju na trgu dela. Lahko bi dejali, da sistematičnega spremljanja potreb po znanju ter zaposljivosti diplomantov in sistematičnega vnosa teh informacij v procese samoevalvacije zavoda in študijskih programov zavod še ne izvaja.

b) razvitost kariernih centrov, klubov diplomantov ali drugih organiziranih oblik:

Storitve kariernih centrov so se po obdobju tranzicije začele zagotavljati na univerzitetni ravni, po poprejšnjem zagotavljanju na fakultetni ravni. To v teoriji omogoča bolj usklajeno delovanje kariernega centra, omogoča organizacijo kariernih aktivnosti znotraj celotne univerze ter podpira aktivnosti, ki so povezane s praktičnim izobraževanjem. Univerza je vzpostavljen Center za karierni razvoj in mednarodno mobilnost, ki skrbi za vse vidike mednarodne mobilnosti študentov in zaposlenih ter karierno orientacijo študentov oz. diplomantov. Leta 2020 je sprejela tudi Pravilnik o delovanju Kariernega centra Nove univerze, ki ureja vlogo in pomen Kariernega centra kot notranjega oddelka Centra za karierni razvoj in mednarodno mobilnost. Karierni center v okviru univerze, karierni svetovalci pa delujejo na vseh njenih članicah, v sklopu kariernih točk. Karierni center izvaja različne aktivnosti: karierne delavnice, karierna svetovanja, strokovne ekskurzije, obiske študentov v delovna okolja, predstavitve delodajalcev, gostujoča predavanja, prav tako pa tudi izobraževanja za občane, podpirajo študentska tekmovanja ter druge dogodke. Svetovanje poteka v živo ali s pomočjo elektronske pošte in telefona. Karierni svetovalci so usposobljeni tudi za delo s študenti s posebnimi potrebami in so seznanjeni s specifikami zaposlovanja oseb s posebnimi potrebami. Svetujejo tudi tujim študentom glede možnosti zaposlitve v Sloveniji. Tako učinkovitost izpeljanih sistemskih sprememb kot siceršnje zadovoljstvo s storitvami kariernega centra ne predstavlja sistematične obravnave znotraj sistema kakovosti, zato njegov razvoj na podlagi sistematičnega spremljanja ustreznih podatkov zaenkrat še ni izvedljiv.

Klubi alumnov so ustanovljeni na ravni članic, prav tako pa je univerza ustanovila tudi Alumni zvezo Nove univerze, kjer so diplomanti in diplomantke avtomatsko člani. Vsakemu diplomantu je omogočeno, da s pomočjo izjave sam opredeli v kolikšni meri želi biti v okviru Alumni zveze aktiven. Kolektivni člani Alumni zveze so tudi vsi Alumni klubi, društva

in skupine, ki povezujejo diplomante določene fakultete, pokrajine ali študijske generacije študentov. Zaenkrat je iz podatkov in razgovorov razbrati, da je aktivnosti na področju alumnov relativno malo, tudi diplomanti si jih želijo več.

Prednosti

- Zavod organizira različne dogodke in izobraževanja za občane ter na ta način tudi krepi prepoznavnost v širši družbi.

Priložnosti za izboljšanje

- Dejavnosti zveze alumnov ter področnih klubov alumnov bi se lahko okrepila, hkrati pa bi se lahko vzpostavil tudi sistem merjenja zadovoljstva z dejavnostmi univerze na področju alumnov.
- Spremembe na področju organizacije kariernih centrov bi lahko bile utemeljene na podlagi sistematičnega merjenja aktivnosti ter zadovoljstva s temi aktivnostmi. Ti podatki bi lahko predstavljali tudi pomemben del sistema kakovosti, predvsem ko gre za načrtovanje ukrepov ter preverjanje njihove učinkovitosti.

Večje pomanjkljivosti oziroma neskladnosti

- Zavod sistematično ne spremlja zaposljivosti diplomantov ter potreb po znanju na način, da bi te informacije sistematično umeščal v proces samoevalvacije študijskih programov, samoevalvacije zavoda ter predvsem prenovo študijskih programov in strateških usmeritev zavoda.

6. standard: Notranji sistem kakovosti omogoča sklenitev kroga kakovosti na vseh področjih delovanja visokošolskega zavoda.
--

a) poznavanje pomena in vloge notranjega sistema kakovosti:

Spremljanje in zagotavljanje kakovosti se na Novi univerzi in njenih članicah izvaja v skladu z letnim internim načrtom izvajanja procesov za zagotavljanje kakovosti. Načrt določa izvedbo postopkov in instrumentov za spremljanje in zagotavljanje kakovosti v posameznem študijskem letu. Spremljanje in zagotavljanje kakovosti univerze in članic poteka z načrtovanjem (načrt izvajanja procesov za zagotavljanje kakovosti, Letni program dela, Akcijski načrt za uresničitev vizije in poslanstva, Strategija razvoja), pridobivanjem podatkov (mnenjske ankete, fokusne skupine, letni razgovori, testi znanja, ocenjevanja zaposlenih, podatki visokošolskega informacijskega sistema, analize dokumentov), poročanjem in dokumentiranjem (Letno poročilo, Samoevalvacijsko poročilo in druge analize), obravnavanjem in oblikovanjem predlogov ukrepov (razprave, obravnave na sejah organov univerze in članic). Sistem spremljanja in zagotavljanja kakovosti sledi modelu PDCA, sistem spremljanja in zagotavljanja kakovosti pa se na Novi univerzi in njenih članicah sestoji iz samoevalvacij, institucionalnih evalvacij, programskih evalvacij in zunanjih evalvacij. Samoevalvacija se zaključi s pripravo Samoevalvacijskega poročila, v katerem je podana ocena o prednostih, slabostih (pomanjkljivostih) in predlogih za izboljšavo posameznih vidikov. Pisno Samoevalvacijsko poročilo je glavni rezultat samoevalvacijskega procesa.

Vloga notranjega sistema kakovosti je spodbujati nenehne izboljšave na zavodu z zagotavljanjem informacij za vse deležnike, ki so potrebne za sprejemanje informiranih odločitev ter z ustvarjanjem kulture nenehnega izboljševanja zastavljenih ciljev. Na podlagi

razgovorov ter presoje pridobljenega gradiva je razvidno, da se notranji sistem kakovosti namesto kot gonilo izboljšav obravnava predvsem kot orodje za zagotavljanje skladnosti s predpisi. Glavni namen samoevalvacijskega poročila se ne zdi obveščanje vodstva in osebja o napredku pri doseganju ciljev, temveč izpolnjevanje zahtev NAKVIS, ki izhajajo iz nacionalnih meril. To je razvidno iz: (a) naknadnega poročanja, ki ni opravljeno za vsa samoevalvacijska obdobja, (b) dejstva, da samoevalvacijski sistem ne predstavlja analitičnega aparata, ki nudi vodstvu pomembne informacije za odločanje o zavodu, kar je bilo razvidno tudi iz razgovorov, ter (c) da je osebje slabo poznalo sistem in vsebino samoevalvacije, k čemur pripomore tudi dejstvo, da večina samoevalvacijskih poročil ni javnih.

Elementi notranjega sistema kakovosti, kot so npr. rezultati študentskih ocen, so na zavodu bolj prepoznavni. Po drugi strani pa so veliki deli samoevalvacijskega poročila namenjeni informacijam o pridruženih članicah, čeprav se zdi, da se na njih dejansko izvaja malo ali nič zagotavljanja kakovosti, zagotovo pa je to zunaj dosega sistema kakovosti Nove univerze. Dobro delujoč sistem kakovosti mora v večji meri odražati dejanske vsakodnevne procese zbiranja podatkov, povratnih informacij in izboljšav vodstva, ki na Novi univerzi dejansko obstajajo, niso pa povezani v celosten sistem kakovosti, temveč se nahajajo zunaj opredeljenega sistema kakovosti. Povezovanje teh procesov načrtovanja in poročanja s formalno opredeljenimi procesi sistema kakovosti bi pomenilo manj upravnega bremena ter bolj usklajeno načrtovanje in posledično bolj delujoč sistem kakovosti ter zasledovanje sprejete strategije.

b) samoevalvacijsko poročilo za zadnje zaključeno samoevalvacijsko obdobje, ukrepi na podlagi samoevalvacije v obdobju od zadnje akreditacije ter načrt izboljšav za prihodnje samoevalvacijsko obdobje:

Samoevalvacijsko poročilo nominalno vsebuje večino informacij, ki jih zakonodaja zahteva glede vsebine takega dokumenta. Ob tem je potrebno poudariti, da iz poročila oziroma ostalih dostopnih poročil ni razvidna poglobljena samoevalvacija študijskih programov. Skupina ugotavlja, da poročila po večini ne služijo nujno namenu spodbujanja stalnih izboljšav ter razvijanju in spreminjanju študijskih programov, prav tako v celoti ne odražajo izzivov, s katerimi so se strokovnjaki seznanili tekom obiskov. Zlasti cilji, ki so v poročilih navedeni za prihodnja leta, se zdijo oblikovani tako, da jih je v skladu z institucionalno logiko pač potrebno doseči, in niso nujno skladni s poslanstvom in vizijo institucije. Kot je obravnavano na drugem mestu tega poročila, je najboljši primer tega, da poslanstvo in vizija institucije kažeta na željo po potrojitvi velikosti institucije, hkrati pa letni cilji predvidevajo le 1-odstotno rast.

Poleg tega NU deluje v dinamičnem okolju, ki nenehno predstavlja tveganja za organizacijo in trajnost nadaljnjega delovanja zavoda. Tveganja, ki so se pojavila med razgovori, so vključevala vse od pogajanj za najem prostorov za glavni kampus, do upada števila študentov na nekaterih študijskih programih, pomanjkanja državnega financiranja za pomembne smeri študija, koncesije, menjave osebja in upravljanja nasledstva, obvladovanja hibridnega načina učenja in poučevanja po Covidu-19, statusa pridruženih članic in napetosti v zvezi z akreditacijskimi postopki. Čeprav se zdi, da so mnoga od teh tveganj značilna za majhen zavod v letu 2023, je za skupino strokovnjakov presenetljivo, da ustanova nima podobnega registra tveganj ali jasnega strateškega dokumenta o zmanjševanju tveganj. Vodstvo odkrito priznava ta tveganja in jih tudi razume, vendar je

v pogovorih zavzelo stališče "vedno smo obvladovali ta tveganja in jih bomo tudi tokrat". To sicer implicira določeno implicitno obvladovanje tveganj, vendar bi formalna vključitev tehnik kakovosti, ki temeljijo na tveganjih, v celoten proces pomenila resnično izvajanje cikla načrtovanja, izvajanja, preverjanja in ukrepanja za izboljšanje.

c) kako notranji sistem kakovosti omogoča in spodbuja razvijanje, povezovanje in posodabljanje izobraževalne, znanstvene, strokovne, raziskovalne oziroma umetniške dejavnosti ter vpliv te dejavnosti na okolje:

Mnenje strokovnjakov je, da se predmeti dovolj pogosto posodablajo in čeprav postopki niso nujno tako formalizirani, kot bi lahko bili, so študenti navedli, da je ena od prednosti ustanove tudi njena prožnost pri izpolnjevanju njihovih želja v zvezi s študijskimi programi. Posamezni vodje študijskih programov kažejo strast do izbranih področij ter vlagajo veliko truda v ohranjanje njihove ustreznosti in kakovosti. Vendar je tudi na tem področju prevladujoč vtis, da se z izjemo povratnih informacij, ki prihajajo iz študentskih anket, večina izboljšav na teh področjih zgodi kot posledica kulture kakovosti zaposlenih in njihove odgovornosti do predmetov, ki jih izvajajo ter študentov, ki predmete poslušajo, manj pa kot neposredna posledica delovanja sistema kakovosti. Primer tega so povratne informacije delodajalcev o zasnovi predmetov. Kljub očitno močnim povezavam z diplomanti in delodajalci, ki zaposlujejo nekdanje študente, se te povratne informacije dogajajo predvsem neformalno, prek osebnih stikov akademskega osebja. Velika večina teh povratnih informacij ni organizirana, spodbujena, dokumentirana ali ocenjena s strani mehanizmov sistema kakovosti zavoda.

Prednosti

- Cilji, ki se nahajajo v samoevalvacijskih poročilih, se dobro in ažurno prilagajajo glede na dogodke znotraj samoevalvacijskega obdobja, ki se odvijajo na zavodu in v njegovi okolici.
- Kultura kakovosti zaposlenih je na individualni ravni močno, saj odgovorno pristopajo k izvajanju svojih nalog ter so do njih skrbni (odnos do študentov, do posodobitve predmetov, do izvedbe različnih storitev).

Priložnosti za izboljšanje

- Samoevalvacijsko poročilo je po nepotrebnem dolgo, kar predstavlja precejšnje breme za zavod, predvsem za posameznike, ki ga morajo pripravljati. Prav tako bralcu ne nudi jasnega vpogleda v procese kakovosti na zavodu in ključne izzive zavoda ter odzive nanj. Hkrati bi samoevalvacijska poročila lahko vključevala tudi izsledke zunanjih evalvacij, ki pomenijo pomembno informacijo o kakovosti delovanja zavoda na različnih področjih.
- Iz samoevalvacijskega poročila bi bilo potrebno izločiti poglavja o pridruženih partnerjih, saj zavod dejansko ne upravlja kakovosti za te subjekte ter je pravzaprav njegov angažma s pridruženimi članicami pogosto nejasen in zelo hitro se spreminjajoč.
- Izvajati bi bilo potrebno bolj formalen in standardiziran postopek pregleda predmetov, ki bi jasneje vključeval povratne informacije študentov in zunanjih deležnikov. Prav tako bi bilo to potrebno za posamezne študijske programe.
- Samoevalvacijska poročila za vse postopke (samo)evalvacije na zavodu bi morala biti dostopna in pripravljena na način, ki omogoča seznanitev vseh deležnikov s temi poročili, z delovanjem sistema kakovosti ter ključnimi izzivi ter ukrepi za

njihovo naslavljanje. Tu je primarnega pomena razumljivost ter hkrati ne preobsežnost informacij za različne deležnike, ki na ta način lažje prispevajo k procesu samoevalvacije.

- Letno poročilo zavoda ter samoevalvacijsko poročilo zavoda, ko je to na voljo, se močno prekrivata in ustvarjata dvojno breme in hkrati tudi zmedo med deležniki, ko gre za razumevanje njihovega pomena. Po drugi strani se nanašata na različni obdobji (študijsko in koledarsko leto), kar dodatno vnaša zmedo. Smiselna optimizacija in večja transparentnost tega procesa bi zmanjšala upravno breme ter povečala seznanjenost zaposlenih in drugih deležnikov s sistemom kakovosti ter njegovimi izsledki.

Večje pomanjkljivosti oziroma neskladnosti

- Zavod sistematično ne izvaja ter dokumentira procesov kakovosti, ki bi bili v celoti skladni s poslovníkom kakovosti zavoda ter bi omogočali dejansko odzivanje zavoda in njegovih študijskih programov na podlagi delovanja sistema kakovosti. To pomeni, da se razvoj zavoda ter tudi študijskih programov ne izvaja v skladu z izsledki sistema kakovosti (primer prioritete integrirane univerze, sodelovanje s tujimi partnerji ipd.). Seznanjenost deležnikov s procesi samevalvacije in korektivnimi ukrepi, ki iz tega izhajajo, je tudi temu ustrezno nizka.

7. standard: Visokošolski zavod deležnike in javnost pravočasno obvešča o študijskih programih in svoji dejavnosti.

Dostopnost, vsebina, zanesljivost, razumljivost in natančnost informacij o dejavnosti visokošolskega zavoda, še posebej pa informacije o študijskih programih, njihovem izvajanju in znanstveni, strokovni, raziskovalni oziroma umetniški dejavnosti s področij in disciplin teh programov:

Univerza deležnike in širšo javnost o študijskih programih in svoji dejavnosti obvešča s spletno stranjo univerze in njenih članic, kjer so na voljo splošni podatki (objava strateških dokumentov, kot so poročila, akti, strategija razvoja, akcijski načrt, samoevalvacijska poročila, akti, ceniki, organiziranost itd.); podrobni opisi študijskih programov s promocijskimi videi za študijske programe, brošure za študijske programe, podatki o mednarodnem sodelovanju in izmenjavah (splošne informacije o izmenjavah, Erasmus +, partnerske institucije, mednarodni projekti, mednarodna združenja itd.), podatki o znanstveno- raziskovanem delovanju članic, obštudijskih dejavnostih itd.; informacije in dostop do portala eUniverza; podatki o Univerzitetni knjižnici Nove univerze (UKNU), kjer so povezave do repozitorija zaključnih del Nove univerze, Cobiss iskalnik itd.; podatki o Znanstveni založbi Nove univerze, kjer so na voljo povezave do publikacij fakultete, E-učbenikov, revije Dignitas, E-novice Nove univerze itd.; ter dnevne novice in informacije.

Poleg navedenega pomemben vir informacij o delovanju Nove univerze predstavljajo e-novice, ki jih univerza izdaja enkrat mesečno. V e-novice so vključeni informacije o vseh pomembnih preteklih in prihodnjih dogodkih: akademskih forumih, gostovanjih tujih visokošolskih učiteljev in strokovnjakov iz prakse, strokovnih ekskurzijah, informacije o izdanih znanstvenih monografijah ter novice o posebnih dosežkih visokošolskih učiteljev, raziskovalcev in študentov. Nova univerza deležnike o svojem delovanju obvešča tudi preko e-pošte, pri čemer informacije selektivno pošilja skupini deležnikov za kateri meni,

da bi jih novica utegnila zanimati. Univerza sodeluje z zunanjim svetovalcem za promocijo in obveščanje javnosti, ki univerzi pomaga oblikovati novice za javnost in ji svetuje pri načinu posredovanja informacij. Kandidati za študij lahko informacije o delovanju univerze pridobijo tudi v okviru informativnih dni, ki jih organizirajo članice in na različnih študentskih sejmih, na katerih se univerza predstavlja. Na ravni univerze prenos informacij med nepedagoškimi delavci poteka osebno, prek pogovorov, telefonskih klicev, formalnih in neformalnih srečanj. V primeru pomembnejših informacij oz. vabil na prireditve prejmejo vsi deležniki obvestila tudi preko elektronske pošte.

Pri pregledu informacijskega gradiva o študijskih programih, ki so zainteresirani javnosti na voljo na spletni strani univerze in njenih članic, je skupina strokovnjakov ugotovila, da je objavljen standarden nabor informacij o študijskih programih. Ta vključuje splošni opis študijskega programa in seznam predmetov, ki sestavljajo študijski program. Pri vsakem predmetu so opisane pomembne dodatne informacije, vključno z naslovom in opisom, razčlenitvijo po oblikah dela (predavanja/seminarji/učne ure/individualno delo), številom ECTS, jezikovni izvedbi, predpogoji za vpis, predvidenimi učnimi izidi, metodami učenja in poučevanja ter metodologija ocenjevanja. Ti opisi so objavljeni dovolj zgodaj, da se lahko morebitni študenti ustrezno odločijo za svoj prihodnji študij. Vendar pa informacij še zdaleč ni lahko najti, saj se učni načrt predmeta npr. nahaja 6 klikov stran od domače strani univerze. Obisk na zavodu je hkrati pokazal, da vse informacije v teh opisih učnih načrtov povsem ne odražajo realnega stanja. Praktično vsi opisi predmetov se sklicujejo na velik delež interaktivnih metod učenja in poučevanja in velik odstotek časa poučevanja, porabljenega za vaje. Po drugi strani so visokošolski učitelji kot študenti niso ločevali med različnimi metodami učenja in poučevanja, ki so dejansko zapisane v teh dokumentih. Glede na to, da je zelo pogost in tudi močen motiv za študij na Novi univerzi prav bolj osebni pristop in osredinjenost na študenta, se kaže to kot pomembna pomanjkljivost zavoda. Ob tem je potrebno poudariti, da je učiteljeva avtonomija ter osredinjenost na študenta nekaj povsem drugega kot neizvajanje z učnim načrtom predvidenih metod in oblik dela.

Prednosti

/

Priložnosti za izboljšanje

- Smiselno bi bilo prenoviti spletno stran na način, da bi omogočala lažji dostop do informacij o študijskih programih in predmetih. Za dostop do učnih načrtov predmetov bi morale biti potrebnih manj klikov.

Večje pomanjkljivosti oziroma neskladnosti

- Zavod bi moral strogo nadzorovati, da se elementi učnih načrtov, ki so javno objavljeni in na podlagi katerih študenti izbirajo študij, izvajajo tudi v praksi. To pomeni, da se metode učenja in poučevanja, ki so opisane v učnih načrtih, dejansko izvajajo ter da je razporeditev ur za različne oblike dela čim bolj podobna dejanskemu stanju. V ta namen je potrebno tudi ustrezno razviti in izvajati mehanizme za oceno porabljenega časa študenta za posamezen predmet ter opise tudi ustrezno posodobiti.

KADRI

8. standard: Zagotovljeni so visokošolski učitelji in sodelavci ter znanstveni delavci za kakovostno opravljanje pedagoškega, raziskovalnega in drugega dela.

a) zagotavljanje pedagoškega in strokovnega razvoja visokošolskih učiteljev in sodelavcev od zadnje akreditacije:

Nova univerza in njene članice visokošolske učitelje in sodelavce ves čas spodbujajo pri razvijanju njihove karijerne poti ter v ta namen organizirajo oziroma financirajo nekatera usposabljanja visokošolskih učiteljev in sodelavcev, njihove poti v tujino in stroške kotizacije za udeležbo na mednarodnih konferencah, sofinancirajo izdajanje njihovih znanstvenih monografij ipd. Usposabljanja visokošolskih učiteljev, z izjemo nujnega prilagajanja na Covid-19 ter izobraževanje preko spleta, ni bilo sistematično urejeno, temveč se je o usposabljanjih visokošolskih učiteljev odločalo individualno – glede na njihov predlog je upravni odbor članice odločal o izvedbi oz. financiranju določenega izobraževanja. Univerza spodbuja strokovni razvoj zaposlenih tudi s tem, da jih spodbuja pri imenovanjih v višje nazive visokošolskih učiteljev in brezplačno vodi habilitacijske postopke; krije članstva v društvih in organizacijah ter kritje stroškov udeležbe na njihovih srečanjih; financira mentorje, ki spremljajo študente na tekmovanjih doma in po svetu; omogoča vpis bibliografij. Univerza vodi evidence o izobraževanjih in usposabljanjih, ki jih organizira, prav tako pa enkrat letno na visokošolske učitelje in sodelavce naslovi prošnjo, naj ji posredujejo informacije o izobraževanjih in usposabljanjih, katerih so se udeležili individualno, brez organizacijske oz. finančne pomoči univerze ali njenih članic.

Zavod prav tako pripravlja načrt usposabljanj, ki je v obliki, kot je bil predstavljen skupini strokovnjakov, zelo generičen. Na splošno bi lahko dejali, da je področje strokovnega razvoja zaposlenih šibko razvito in šibko evidentirano, kjer kljub posamičnim pozitivnim praksam letnih pogovorov in načrtovanj, sistematičnega spremljanja in vlaganja v karierni razvoj posameznika, predvsem na pedagoškem področju, ni mogoče prepoznati. To velja predvsem za sistematična usposabljanja na področju pedagoško-andragoškega izpopolnjevanja, kjer se je v razgovorih pokazalo, da so učitelji, ki želijo na tem področju več znanj oziroma so bolj inovativni, usposabljanja za ta področja tudi sami financirati. Prav tako ni ustrezne ponudbe za izpopolnjevanje na področju visokošolske didaktike, ki bi presegala že uveljavljeni prehod na splet, čeprav bi stabilen nabor usposabljanj spodbudil k udeležbi visokošolske učitelje, ki zaradi svojega statusa zunanjega sodelavca ne zaprosijo upravnega odbora za financiranje usposabljanj. Močnejšo prakso udeležb na usposabljanjih – iz razgovorov z visokošolskimi učitelji je bilo namreč razvidno, da se bolj poredkoma udeležujejo usposabljanj za področje učenja in poučevanja – bi spodbudil tudi npr. namenski sklad z določeno količino sredstev, ki so namenjeni za to, ali pa dodeljena individualna sredstva, ki jih lahko zaposleni porabi za te namene.

b) znanstveni, strokovni, raziskovalni oziroma umetniški dosežki visokošolskih učiteljev in znanstvenih delavcev:

Raziskovalna dejavnost univerze poteka v okviru štirih raziskovalnih organizacij in njihovih raziskovalnih skupin, registriranih v evidencah Javne agencije za raziskovalno dejavnost RS. Te so Znanstveno-raziskovalni center Nove univerze (evidenčna št. 3834-001); Inštitut za raziskovanje v pravu (evidenčna št. 2629- 001); Inštitut za management nepremičnin; Raziskovalna skupina NU, FDŠ (evidenčna št. 8554-001); Inštitut za

slovenoslovje (št. RO 3270-001). Aktivnosti v okviru inštitutov so usmerjene v intenziven znanstveno-raziskovalni razvoj stroke ter tesnejše medsebojno sodelovanje in povezovanje z drugimi inštituti Nove univerze ter sorodnimi raziskovalnimi organizacijami v Sloveniji za izmenjavo raziskovalnih izkušenj. Velika pozornost je namenjena objavljanju doseženih rezultatov v obliki znanstvenih in strokovnih del.

Na splošno bi lahko dejali, da zavod posveča precej pozornosti znanstveno-raziskovalni dejavnosti, jo detajlno spremlja in jo tudi podpira. Glede na svojo velikost lahko rečemo, da akademsko osebje na splošno izkazuje bogato in kakovostno raziskovalno dejavnost, ki pa se razlikuje med posameznimi organizacijami ter predvsem med posamezniki. Pri tem lahko poudarimo, da se kaže precejšnja razlika med redno zaposlenim raziskovalnim kadrom in pogodbenimi sodelavci, ki sodelujejo z zavodom na pedagoškem področju. Znanstveni dosežki sicer ustrezajo kakovostnim standardom in merilom, raziskovalci pa tudi izkazujejo samostojno vodenje nacionalnih in mednarodnih projektov. Vsebinsko je raziskovalno delo v veliki meri ustrezno povezano z vsebinami izvajanih študijskih programov, prav tako pa je za publiciranje znotraj Nove univerze poskrbljeno z izdajanjem monografij in revije Dignitas. Posamezniki so bili za svoje raziskovalno delo in dosežke v preteklosti tudi nagrajeni.

Hkrati je potrebno poudariti, da je glede na velikost zavoda raziskovalno delo preveč razdrobljeno, poleg 4 inštitutov je bil ustanovljen še Znanstveno raziskovalni center NU, ki ima npr. 2 raziskovalca. Izvajanje projektov ne izkazuje ustrezne matičnosti na članici Nove univerze, hkrati pa je raziskovalno delo izkazano zgolj na dveh akreditiranih področjih zavoda, in sicer družboslovju in deloma humanistiki. Večina pedagoškega kadra ni zaposlena na Novi univerzi in iz tega izhaja ločenost in precejšnja nepovezanost raziskovalnega in pedagoškega dela. Na ta način je oteženo neposredno vključevanje študentov v raziskovalno delo Nove univerze in njenih raziskovalnih organizacij, kar v praksi pomeni, da se nekateri študenti vključujejo v raziskovanja visokošolskih učiteljev na njihovem matičnem zavodu. Beleženi raziskovalni dosežki zaposlenih in njihovo merjenje bi potrebovali dodatne korekture glede na status zaposlitve posameznikov in afiliacij, ki jih navajajo v svojih publikacijah. Ob tem je potrebno tudi poudariti, da kakovost raziskovanja med članicami ni enakomerno razvita, saj je opaziti izrazito izstopanje Evropske pravne fakultete in velik primanjkljaj na področju Fakultete za slovenske in mednarodne študije. Prav tako bi bilo smiselno razmisliti o krepitvi kakovosti revije Dignitas z jasnimi recenzentskimi postopki in umestitvijo v relevantne baze citiranosti. Doktorski študenti tudi izražajo potrebo po poenotenju pravil citiranja na zavodu.

c) merila visokošolskega zavoda za izvolitve v nazive in področja za izvolitve:

Postopki izvolitve v naziv se vodijo skladno z Merili za izvolitev v nazive visokošolskih učiteljev, znanstvenih delavcev, visokošolskih sodelavcev in raziskovalnih sodelavcev Nove univerze. Slednja upošteva minimalne standarde Nakvis. Habilitacijska področja so na univerzi zasnovana na način, da pokrivajo vsa področja, na katerih deluje. Nova univerza na področju izvolitev v naziv deluje skladno z Merili za izvolitev v nazive visokošolskih učiteljev, znanstvenih delavcev, visokošolskih sodelavcev in raziskovalnih sodelavcev Nove univerze, ki velevalo, da se postopek za nadaljnjo ali ponovno izvolitev v naziv začne najmanj 6 mesecev pred iztekom veljavnega naziva. Nova univerza prek njenih članic vse visokošolske učitelje in sodelavce opozarja na bližajoči potek veljavnosti

imenovanja in jih poziva na pravočasno oddajo vloge na posamezni članici oziroma pravočasno posredovanje dokazila o ustreznem imenovanju v naziv na drugi fakulteti oziroma univerzi.

Na splošno lahko zaključimo, da kriteriji za izvolitve v naziv sledijo minimalnim standardom Nakvis ter da predavatelji in njihova habilitacijska področja pretežno ustrezajo področjem izvajanih študijskih programov in predmetov. V postopku izvolitve je zaposlenim tudi v pomoč analitika Sicris ter bibliotekarka, ki po potrebi nudi potrebne usmeritve. Vendar pa je uvajanje novih habilitacijskih področij, ki so strogo vezana na ime študijskega programa (npr. slovenoslovje) vprašljivo, saj združuje obsežna posamična habilitacijska področja z različnih področij (zgodovina, umetnostna zgodovina, mednarodni študiji). Prav tako bi bilo – še posebej upoštevajoč zgoraj omenjene vrzeli, ki so povezane s pedagoško-andragoškim izobraževanjem – pri prvi izvolitvi v pedagoški naziv poskrbeti za ustrezno pedagoško usposobljenost kandidatov, kar tako v merilih kot v praksi že izvajajo primerljivi zavodi v Sloveniji.

d) vrsta zaposlitve visokošolskih učiteljev in visokošolskih sodelavcev:

Na zavodu je izjemno majhno število redno zaposlenih pedagoških in raziskovalnih delavcev. Visokošolskih učiteljev, ki so zaposleni za polni delovni čas, ni, kar predstavlja veliko nevarnost za stabilnost pedagoškega procesa ter dolgoročni razvoj ustanove, saj pedagoško poslanstvo na tem zavodu ne more biti primarna profesionalna prioriteta pri veliki večini učiteljev, ki so vključeni v pedagoški proces. To je močno razvidno tudi iz prostorske ureditve zavoda, ki za visokošolske učitelje in raziskovalce ne zagotavlja stalnih individualnih delovnih prostorov, kar tudi pomeni, da je učitelj za konzultacije oziroma neposredni stik s študenti primoran v druge oblike interakcije. Tako lahko zaključimo, da je obseg matičnih zaposlitev v obliki rednega delovnega razmerja izjemno nizek (pretežno je vezan na administrativni kader (27), akademski kader le v obsegu 3 fte (podatki SEP)), neugodna matičnost oziroma pogodb o sodelovanju pa onemogočajo ustrezno načrtovanje kariernega razvoja posameznika in vključevanja mlajšega kadra, še posebej pa ne omogočajo rasti zavoda, saj je ta po veliki večini vezan na posameznike, katerih karierno pot načrtujejo drugi zavodi oziroma delovne organizacije.

Prednosti

- Na zavodu delujejo nekateri posamezniki, ki izkazujejo izjemne znanstvene dosežke in so k tem udejstvovanju tako spodbujeni, hkrati pa zanje tudi nagrajeni.

Priložnosti za izboljšanje

- Potrebno bi bilo okrepiti individualno karierno spremljanje posameznikov ter tudi načrtovanje njihove kariere, predvsem na neraziskovalnih področjih.
- Za pogodbene sodelavce bi bilo potrebno dodatno okrepiti načine spodbujanja pedagoško-andragoškega usposabljanja ter kariernega spremljanja.
- Potrebno bi bilo nameniti fiksno količino sredstev za usposabljanja zaposlenih ter pripraviti širši in bolj na potrebah utemeljen stabilen nabor usposabljanj za področje visokošolske didaktike, ki se izvajajo poleg bolj specializiranih in individualiziranih usposabljanj in presegajo tečaje osnovne rabe orodij za pedagoško in raziskovalno produkcijo ter spletno poučevanje.

- Zavod bi se moral posvetiti precejšnjim razlikam med raziskovalno uspešnostjo zaposlenih, prav tako zelo močnim razlikam med posameznimi raziskovalnimi organizacijami.
- Zavod bi moral nasloviti velikim razlikam med zaposlenimi raziskovalci in pedagogi, ki sodelujejo po pogodbah civilnega prava, prav tako pa tudi odsotnosti močnih povezav med njimi, kar preprečuje prenos raziskovalnih rezultatov v učni prostor.
- Potrebno bi bilo razmisliti o smiselnosti izjemne fragmentacije raziskovalnega dela na različne raziskovalne organizacijske enote ter v skladu s tem nekatere enote – tudi zavoljo prenosa dobrih praks in doseganja sinergij – močneje povezati ali združiti.
- Raziskovalno delo se kaže zgolj na področjih družboslovja in humanistike ter tako predstavlja izjemno veliko nevarnost za stabilnost in razvoj ostalih področij, kar bi bilo potrebno nasloviti z ustreznimi posegi.
- Potrebno bi bilo temeljito razmisliti o uvajanju novih habilitacijskih področij, ki so vezana neposredno na posamezen predmet oziroma program, saj se s tem odpira vprašanje zastopanosti drugih disciplin znotraj zajetih področij ter hkrati tudi ustreznosti izvedbe takih postopkov brez ocenjevalcev s področja habilitacije. V ta namen bi bilo potrebno vzpostaviti mehanizme, ki bi zagotavljali strokovno ustreznost in vzdržnost takih praks.

Večje pomanjkljivosti oziroma neskladnosti

- Zavod razpolaga z izjemno majhnim številom redno zaposlenih pedagoških sodelavcev, kar predstavlja izjemno vrzel z vidika stabilnega dolgoročnega načrtovanja, ustreznega kariernega usmerjanja ter posledično tudi razvoja zavoda oziroma uresničevanja njegovih strateških prioritet. To se kaže tudi v odsotnosti močnih povezav med raziskovanjem na zavodu in izvajalci predmetov. Teh pomanjkljivosti zavod tako v svojih strateških dokumentih in dokumentih s področja kakovosti kot tudi implementacijskih strategijah (npr. več hkratnih izvajalcev za isti predmet, krepitev dolgoročnega sodelovanja z zunanjimi sodelavci, krepitev teles s področja izobraževalne dejavnosti ipd.) ustrezno ne naslavlja.

9. standard: Zagotovljeni so strokovno-tehnični in upravno-administrativni delavci (v nadaljevanju: nepedagoški delavci) za učinkovito pomoč in svetovanje.

a) vrste in ustreznost pomoči ter svetovanja študentom in drugim deležnikom:

Zavod ima karierni center, v katerem je zaposlen en delavec s polnim delovnim časom. Vsaka fakulteta ima tudi tajnika fakultete, ki je glavna kontaktna točka za študente, več uslužbencev pa dela v pisarnah za študentske zadeve in študijske zadeve. Funkcije, kot so usklajevanje vključevanja/raznolikosti in druga študentska/akademska podpora se formalno uresničujejo ter dejansko tudi podpirajo predvsem s pomočjo tutorskega sistema. Organizirana psihološka podpora študentom, po drugi strani, ni sistemsko zagotovljena. Kljub temu študenti poročajo, da se neakademske osebe odziva na njihove potrebe in pomaga pri reševanju vprašanj. Poleg tega študenti navajajo, da se lahko v večini primerov obrnejo na katerega koli člana institucije, bodisi akademskega bodisi neakademskega, in da je vprašanje nemudoma rešeno.

b) število, delovno področje in izobrazbena struktura nepedagoških delavcev:

Po najnovejših podatkih, ki so bili na voljo ocenjevalni skupini, je na instituciji zaposlenih 29 neakademiških delavcev, 6 vodstvenih delavcev (predsednik, rektor itd.) in 127 akademskih delavcev. To pomeni 20-odstotni delež neakademskega osebja. To je precej pod evropskimi standardi za osebje, ki se običajno gibljejo med 30 in 45 %. Čeprav število zaposlenih pokriva vse osnovne funkcije podpore študentom in zaposlenim ter funkcije upravljanja, so mnogi med obiskom osebja kot dejavnik, ki omejuje nadaljnje izboljšanje uspešnosti, navedli veliko delovno obremenitev. Medtem ko so bila področja, kot sta knjižnica in spletni kampus, deležna precejšnje podpore, se zdi, da zaradi tega trpijo druga področja, kot so trženje in podpirne dejavnosti za raziskave. Zdi se, da je zlasti pomanjkanje naložb v ta področja v nasprotju s splošnim poslanstvom in vizijo institucije.

c) izobraževanje in usposabljanje nepedagoških delavcev:

Za nepedagoško osebje ni posebnega programa izobraževanja in usposabljanja. Njim je zagotovljeno osnovno in omejeno usposabljanje, ki je namenjeno njihovim neposrednim delovnim ciljem. Vendar v instituciji ni veliko možnosti za poklicni razvoj, tudi zaradi njene majhnosti. Tudi v primeru bi posebej zagotovljena sredstva za usposabljanja, brez potrebne vsakokratne odobritve upravnega odbora, kar *de facto* pomeni rektorja in še enega predstavnika ustanovitelja, še posebej na individualni ravni, predstavljala instrument motivacije za nadaljnji karierni razvoj strokovnega delavca. Iz razgovorov tudi ni bilo razbrati posvečanja posebne pozornosti individualnim kariernim načrtom, ki bi prav tako »stabilizirali« motivacijo zaposlenih za karierno rast.

Prednosti

- Tako pedagogi in raziskovalci kot študenti govorijo z izbranimi besedami o strokovnih delavcih. Hvalijo predvsem njihovo odzivnost in predanost.

Priložnosti za izboljšanje

- Potrebno bi bilo okrepiti strokovno podporo na zavodu, saj gre tako iz razgovorov s strokovnimi delavci kot učitelji in raziskovalci, ki delajo z njimi, razbrati preobremenjenost, ki lahko vodi do odliva strokovnih delavcev ali morebitno povečanih bolniških odsotnosti zaradi prekomernih obremenitev. V tem kontekstu je potrebno tudi razmisliti o drugih oblikah razbremenjevanja najbolj obremenjenih strokovnih delavcev ter sistema zamenjav, v kolikor do takih odsotnosti ali odhodov dejansko pride.
- Potrebno bi bilo okrepiti individualno karierno načrtovanje nepedagoških delavcev ter spremljanje uresničevanja teh načrtov.
- Povezano z zgornjo točko bi bilo potrebno tudi zagotavljanje stabilnih in vnaprej alociranih sredstev za to področje. Ta bi se morala deliti na vnaprej pripravljeno shemo usposabljanj, ki presegajo neposredne delovne potrebe zaposlenih, ter na del, ki je prepuščen individualnim preferencam.

Večje pomanjkljivosti oziroma neskladnosti

/

ŠTUDENTI

10. standard: Visokošolski zavod študentom zagotavlja ustrezno pomoč in svetovanje.

a) upoštevanje raznolikosti in potreb študentov pri vzpostavljanju in določanju vsebine svetovanja oziroma pomoči zanje:

Pomoč študentom in svetovalne storitve študentom zagotavljajo članice, NU pa jih pri tem podpira). Študenti lahko uporabljajo pomoč in svetovanje pri študiju, načrtujejo svoje poklicne poti, hodijo na mednarodno izmenjavo, se vključevanju v znanstveno, strokovno in raziskovalno delo, dobijo pomoč tutorjev in mentorjev idr. Storitve se zagotavljajo na akreditiranih lokacijah, kjer je tudi zagotovljena prisotnost nepedagoškega kadra. Urnik dela se po potrebi prilagaja študentom, na lokacijah, kjer se izvaja izredni študij, je referat dostopen v dopoldanskem in popoldanskem času. Visokošolski učitelji in sodelavci so študentom na razpolago preko elektronske pošte, telefona, če se sami tako odločijo, in fizično na lokacijah, kjer se izvaja študijski proces. Govorilne ure niso vnaprej razpisane in potekajo na podlagi individualnih dogovorov med visokošolskim učiteljem oziroma sodelavcem, referatom in študentom.

Nova univerza je na splošno raznolika in vključujoča ustanova. Študentom je zagotovljena podpora in zdi se, da se dobro odzivajo na potrebe posameznih študentov, pri čemer so v primeru težav posameznega študenta na voljo številni strokovni sodelavci. Poleg tega ima fakulteta dvigalo za študente z gibalnimi omejitvami in osebje, ki je informirano o in tudi na voljo za različne potrebe, ki izhajajo iz različnih oblik invalidnosti. Nova univerza zelo jasno svojo inkluzivnost kaže tudi z zelo aktivno vlogo profesorice z gibalnimi in govornimi omejitvami. Nova univerza študentom s posebnim statusom omogoča, da zaprosijo za status v skladu s predvidenim postopkom, po odobritvi pa so študentu omogočene individualne prilagoditve učnih načrtov in urnikov. Prilagoditve za določijo za vsak primer posebej.

Skupina strokovnjakov je zaznala veliko stopnjo odzivnosti na potrebe in zahteve študentov. Poleg tega je na voljo več primerov prilagajanja življenjskim slogom študentov. To je na primer razvidno iz ponudbe obštudijskih dejavnosti (glasbeni tečaji) in hitrega odzivanja na želje študentov. Prilagodljivost je bila izkazana tudi pri študentih, ki so se udeleževali mednarodnih tekmovanj. Univerza tudi vzdržuje arhiv video posnetkov predavanj in vaj. To je impresivno in v podporo študentom. Na univerzi se je na pobudo študentov tudi pričelo tutorstvo za študente.

Nova univerza bi lahko izboljšala raven posvetovanja s študenti in povečala njihovo vključenost v proces oblikovanja strategij in ostalih ključnih procesov. K temu bi pripomoglo tudi članstvo predstavnika študentov v upravnem odboru univerze, kjer trenutno niso zastopani. Vključevanje študentov v to telo odločanja je pomembno, saj številne finančne in upravljaljske odločitve vplivajo na študente ali študijski proces. Vključevanje študentov v upravni odbor prav tako postaja stalnica visokošolskih zavodov v slovenskem visokošolskem prostoru in predstavlja obliko soodločanja, ki lahko pomembno vpliva na kakovost. Skupina je nadalje ugotovila, da bi bilo treba posodobiti informacije o trenutnih storitvah, infrastrukturi in procesih na univerzi, saj so te informacije zastarele, zlasti kar zadeva spletno stran in gradiva, ki so na njej na voljo. Konkreten primer neposodobljene spletne strani navajamo pod naslednjo točko b), v tretjem

odstavku. Prav tako bi bilo potrebno razmisliti o izboljšanju infrastrukture za hibridne oblike učenja in poučevanja ter predvsem prostorov, ki so namenjeni individualnemu in skupinskemu delu študentov (sobe za študij, za skupinsko delo ipd.). Teh prostorov ni dovolj, prav tako prostorov primanjkuje za visokošolske učitelje.

b) pravočasno in učinkovito obveščanje študentov:

Študenti lahko informacije o delovanju Nove univerze in njenih članic ter o izvajanju študijskih programov pridobijo na njihovih spletnih straneh. Spletne strani so vzpostavljene v slovenskem in angleškem jeziku in so z osnovnimi funkcionalnostmi podprte tudi za slepe in slabovidne uporabnike. Na spletnih straneh so objavljene vse informacije v zvezi s študijem (predstavitev študijskih programov, lokacije izvajanja, pogosta vprašanja in koristne informacije za študij, obštudijske dejavnosti, predstavitev študentskih svetov vključno z zapisniki njihovih sej, poročila, pravni akti itd.). Opremljene so z oglasno desko, kjer se ažurno objavljajo vse novosti in spremembe, povezane s študijem in študijskim procesom (spremembe urnikov, na novo sprejeti oziroma spremenjeni akti, objave zagovorov zaključnih del itd.). Na spletnih straneh so objavljene tudi informacije v zvezi z delovanjem visokošolskega zavoda (organiziranost zavoda s predstavitvijo organov, opis dejavnosti, UKNU in založba, poročila – samoevalvacijsko, letni programi in letna poročila, aktivnosti zavoda – konference, poletne šole, akademski forumi itd.).

Pomembne informacije se študentom posredujejo tudi preko e-pošte (informacije glede sprememb urnika in izpitih rokov, najrazličnejša vabila, kot so: vabilo za nadaljevanje študija, za vpis v višji letnik, na vse dogodke NU in članic, seje organov in komisij, katerih člani so tudi študenti itd.) in s SMS obveščanjem (informacije o uspehu na posameznem izpitu ter spremembe urnika, če se le-ta zgodi na dan razpisanega predavanja). Osnovne informacije o študiju ter informacije glede delovanja zavoda se podajajo tudi na različnih informativnih dogodkih, kot so Informativni dnevi za vpis na dodiplomske in podiplomske programe, Erasmus informativni dnevi, Otvoritve študija, ki se organizirajo 1. oktobra vsakega leta z namenom, da se prvič vpisanim študentom predstavi delovanje visokošolskega zavoda, spletne strani, spletni referat, seznanjeni se jih s ključnimi pravnimi akti itd.

Zdi se, da je razširjena kultura, da so učitelji dostopni učencem. Nova univerza uporablja svojo spletno stran za obveščanje študentov in tudi e-pošto. Poleg tega se za komuniciranje z učenci uporabljajo spletne platforme za e-učenje. Uporabnost in učinkovitost teh platform je bila potrjena med razgovori s študenti. Kljub temu je skupina strokovnjakov pa je bila vendarle zelo zaskrbljena zaradi oglaševane možnosti zaračunavanja pristojbine za privilegiran dostop do prodekana, skupaj z nekaterimi drugimi storitvami, kar je doslej še nepoznana praksa v slovenskem visokošolskem prostoru in odpira mnoga vprašanja o enakem dostopu do javno financiranega šolstva. Skupina je dobila s strani rektorja in prorektorja zagotovilo, da je bila ta storitev ukinjena. Kljub temu skupina ugotavlja, da se omenjeno storitev še vedno oglašuje na spletni strani Fakultete za državne in evropske študije. Zajem zaslona spletnega mesta, kjer je informacija objavljena, je naveden v prilogi.

c) spremljanje zadovoljstva študentov s storitvami:

Nova univerza in članice spremljajo zadovoljstvo študentov z njihovimi storitvami s pomočjo študentskih anket ter pogovorov s študenti. Študentska anketa pokriva splošne vidike študije kot so pravočasnost informiranja, ustreznost prostorov in opreme, razpored ur predavanj in vaj, nudenje pomoči, informiranje o mednarodnem sodelovanju, delo/odnos zaposlenih v referatu za študijske zadeve; odnos vodstva do študentov, knjižnične storitve itd. Elementi spremljanja zadovoljstva študentov s storitvami fakultete se nahajajo tudi v anketi o zadovoljstvu s predmeti in izvajalci ter prav tako v anketi o kakovosti študijskih programov, anketi o kakovosti študijske prakse, anketi z diplomanti ter nekaterih ad hoc anketah. Kako pogosto in na kakšen način se te ankete izvedejo, obravnavajo ter v kolikšni meri se rezultati upoštevajo ni jasno, saj objavljena in predana samoevalvacijska poročila ter druga poročila tega ne razkrivajo. Poročila so z vidika podatkov skopa, sistematičnost spremljanja anketnih podatkov pa tudi ni demonstrirana.

Ko gre za pogovore s študenti ti potekajo v okviru rednih sej Študentskega sveta in vodstva, ki so tudi dokumentirane. Prav tako to poteka preko predstavništva študentov v organih fakultet in univerze ter tudi neformalne pogovore med študenti in nepedagoškim kadrom, ki potekajo z referatom / tajništvom/ kariernim centrom in drugimi službami. Prav tako se izvaja neformalne pogovore med študenti in pedagoškim kadrom, ki potekajo na samih predavanjih /vajah/ konzultacijah, s čimer se seznanja vodstvo. Iz razgovorov s študenti je razvidno, da ta komunikacija teče nemoteno.

Prednosti

- Zavod ima dobro razmerje študent vs. učitelj, kar je pozitivno za kakovost študijskega procesa.
- Med študenti in profesorji je vzpostavljen odprt, pristen in kooperativen odnos, ki ga študenti prepoznajo in pohvalijo. Profesorji so zelo dostopni za študente.

Priložnosti za izboljšanje

- Vzpostavljena svetovanja in storitve za študente bi bile lahko bolj promovirane in s tem tudi bolj prepoznane s strani študentov. V tem smislu bi lahko tudi spletna stran na uporabniku bolj prijazen način ozaveščala študente o storitvah, ki so jim na voljo.
- Govorilne ure profesorjev in asistentov bi morale biti določene vnaprej in dovolj frekventno (npr. enkrat tedensko).
- Potrebno bi bilo v večji meri spodbuditi študente, da bi koristili priložnosti mednarodne mobilnosti, ki so jim na voljo.
- Spremljanje zadovoljstva študentov s storitvami zavoda je slabo dokumentirano v samoevalvacijskih poročilih ter s tem tudi onemogoča vsem deležnikom vpogled v ključne izzive na tem področju ter ustreznost naslavljanja teh izidov.

Večje pomanjkljivosti oziroma neskladnosti

- Skupina strokovnjakov je bila zaskrbljena nad prakso zaračunavanja dodatnih storitev študentom, ki so vključevale dostopnost prodekana. Ta storitev je bila po zagotovilih zavoda ukinjena, vendar pa se na spletnih straneh FDŠ še vedno oglašuje.

11. standard: Študenti imajo zagotovljene ustrezne razmere za kakovosten študij, znanstveno, strokovno, raziskovalno oziroma umetniško delo ter za obštudijsko dejavnost.

a) izvajanje študija in razmere zanj glede na potrebe in pričakovanja študentov:

Študenti na Novi univerzi imajo na splošno dostop do večinoma ustreznih materialnih (glej poglavje o materialnih razmerah) in osebnih virov za izvajanje študija. Zavod ponuja prostora za predavanja in organizirano izvedbo predmetov, je pa za individualne in skupinske oblike študija in dela študentov prostora premalo, predavalnice pa so za to večinoma neprimerne. **Neustreznost predavalnic se nanaša predvsem na stole z mizicami, ki so premajhne za neovirano delo in ne ustrezajo uveljavljenim standardom za pisarniške/učilniške delovne površine (npr. Neufertov standard).** Študij študentov v predavalnicah, ko ne potekajo predavanja je prav tako lahko primerna zasilna rešitev za reševanje problema dostopnosti prostorov, ne rešuje pa problema dostopnosti primernih prostorov za neorganiziran individualen in skupinski način študija. Prav tako je uporaba veže v študijske namene lahko zgolj zasilna rešitev. Ob tem velja poudariti, da morebitno zadovoljstvo študentov glede predavalnic, ki izhaja iz študentskih anket, ne odraža dejanskih potreb študentov, saj so svoja pričakovanja lahko uskladili z dejanskimi razmerami na fakulteti.

Zavod zagotavlja podporne storitve in knjižnico, ki so študentom v pomoč pri študiju. Univerza izkazuje dobro raven sodelovanja s prakso, zlasti z odvetniškimi pisarnami in državnimi institucijami. V okviru programa Erasmus + so na voljo tudi možnosti za mednarodno mobilnost študentov. Informacije v zvezi s tem je mogoče dobiti na spletni strani, na začetku drugega študijskega leta je organizirana tudi predstavitev mednarodnih mobilnosti. Za mednarodno mobilnost se odloči majhno število študentov, predvsem zaradi njihovih aktivnih zaposlitev – mnogo študentov je namreč že redno zaposlenih.

Zavod izkazuje dobro mero prilagodljivosti glede na življenjski slog študentov in njihove profile. Arhiv video posnetkov predavanj in vaj je impresiven in je v podporo študentom. Univerza si od epidemije naprej tudi prizadeva, da bi študentom čim bolj olajšala študij s prožnimi oblikami učenja in poučevanja. Študenti so prizadevanja pohvalili.

Vendar bi bilo infrastrukturo za hibridne oblike učenja potrebno prenoviti, saj je zelo bazična in ne omogoča bolj sofisticiranih oblik učenja in poučevanja v hibridnem okolju. Poleg tega je treba (poleg dodatnih prostorov za študente) nujno posvetiti pozornost prostorom za učitelje, zlasti v luči strategije univerze. Prav tako študij na dislociranih enotah, ki lahko poteka paralelno, s strani študentov ni zaželeno popularna opcija zato se postavlja vprašanje smiselnosti plačevanja precejšnjih finančnih sredstev za prostore, ki niso v uporabi. Še posebej to velja zaradi dejstva, da univerza hkrati vlaga precej naporov v razvijanje hibridnih oblik učenja in poučevanja, torej tudi elementov študija na daljavo, ki ne zahteva dodatnih predavalnic. Je pa ob tem potrebno vendarle nasloviti tudi izziv, ki se kaže tudi sedaj. Študenti, ki bodisi obiskujejo predavanja na dislociranih enotah ali preko spleta niso močno vpeti v študentsko skupnost in življenje ter s tem precej izgubijo. Prav tako geografska razpršenost članic pomeni, da se med študenti v večji meri razvija fakultetna identiteta in ne univerzitetna, kar ponovno ni blagodejno za univerzitetno skupnost in občutek pripadnosti univerzi.

b) omogočanje ustreznega strokovnega, umetniškega in raziskovalnega dela študentov:

Univerza poroča, da se študenti vključujejo v raziskave, projekte in druge akademske dogodke, upoštevaje vrsto študijskega programa in stopnjo študija. To je odvisno tudi od področij, na katerih univerza projekte ima. Na prvi stopnji se z namenom pridobitve strokovnega znanja ter reševanje strokovnih in delovnih težav vključuje študente v projekte z gospodarstvom oz. negospodarstvom, ki jih članice izvajajo na podlagi razpisov. Po kreativni poti do znanja, Študentski inovativni projekti za družbeno korist, Brezplačna pravna pomoč. Študentje magistrskih študijskih programov se z namenom pridobitve poglobljanja znanja na širših strokovnih področjih, nadgradnje znanj na strokovnem in znanstvenem področju ter uporabe znanstveno-raziskovalnih metod v širšem spektru problemov in v novih ali spremenjenih okoliščinah vključujejo v programe kot so Jean Monnet ter projekt slovenskega ustavnega prava v angleščini. Študenti doktorskih študijskih programov se vključujejo v obstoječe temeljne in aplikativne projekte (ARIS), ki so v danem trenutku na zavodu, ter različne druge projekte (Javno-zasebno partnerstvo v transportu, Ideologija na sodiščih, COST akcija). Hkrati pa se pripravlja mednarodna doktorska konferenca, v okviru katere mnogi predstavijo svoje raziskovalno delo kot pogoj za pristop k zagovoru disertacije. Študenti razvijajo strokovne in raziskovalne kompetence tudi s pripravo seminarskih nalog, nekatera zaključna dela pa so tudi usmerjena v pripravo člankov ali poglavij, ki se objavijo v publikacijah znotraj univerzitetne založbe. Obstaja tudi poletna šola, katere prispevki in vsebina so na splošno odvisni od študentov. Študentom je na voljo tudi predmet, s katerim se jih uvaja v znanstveno pisanje.

Na splošno bi lahko dejali, da je teh projektov kar nekaj, niso pa uravnoteženo razporejeni po programih in članicah, zato imajo nekateri študenti za tako obliko vključenosti precej več možnosti. Iz razgovorov s študenti različnih ravni je bilo zaznati, da so študenti malo vključeni v raziskovanje in primerno bi bilo to evidentirati in okrepiti.

c) razmere za obštudijsko dejavnost:

Na zavodu se zagotavljajo in organizirajo številne obštudijske dejavnosti, katerih namen je spodbujanje kreativnosti in inovativnosti, razvoj kompetenc in veščin s področij, ki niso neposredno del študijskih programov, ter krepitev možnosti kariernega razvoja in lažjega umeščanja na trg dela. Obštudijske dejavnosti organizirajo predvsem Karierni centri in Študentski sveti v sodelovanju z Alumni klubi in drugimi društvi, kot je ELSA NG. To zajema organizacijo strokovnih ekskurzij, kariernih delavnic, predstavitev delodajalcev, gostujoča predavanja, akademske forume oziroma okrogle mize, tekmovanja na različnih področjih ter dogodke, ki so namenjeni druženju. Čeprav je na voljo kar nekaj možnosti za vključitev v obštudijske dejavnosti, se zdi, da je njihov nabor precej omejen. Prav tako iz razgovorov ni bilo zaznati, da obstaja letno odobrena višina sredstev, ki se nameni za obštudijsko dejavnost, kar močno omeji možnosti za načrtovanje in spodbujanje te. Prav tako je bilo iz razgovorov s študenti zaznati, da ne poznajo veliko možnosti vključevanja v obštudijske dejavnosti ter da niso vključeni v njih.

Prednosti

- Impresiven repozitorij predavanj in vaj, ki zagotavlja dostop do teh vsebin v primeru izostankov ter osveževanje znanja po meri študenta.

Priložnosti za izboljšanje

- Univerza ne razpolaga z zadostnim številom prostorov za individualen in skupinski študij in delo študentov zunaj organiziranih oblik študija (t.j. študij literature in priprava na izpit, izdelava različnih nalog, pisanje tekstov, skupinsko delo idr.).
- Univerza razpolaga z osnovno in pomanjkljivo infrastrukturo za izvedbo hibridnih oblik študija, ki ne omogoča naprednejših oblik učenja in poučevanja na daljavo ali v hibridnem okolju.
- Tako kot študenti imajo tudi učitelji premalo zagotovljenega prostora (pisarne) za samostojno delo ter interakcijo s študenti v okviru izvedbe predmetov ali mentorstev. To zmanjšuje možnost neposrednega stika s študenti, izgradnjo delujoče in živeče akademske skupnosti ter je predpogoj za različne oblike raziskovalnega in publicističnega dela.
- Smiselno bi bilo zmanjšati obseg najetih prostorov na lokacijah Nova Gorica in Maribor, saj je udeležba študentov v predavalnicah nizka in predstavlja stroškovno neučinkovito rešitev.
- Potrebno bi bilo poiskati načine za večjo integracijo študentov, ki študirajo večinoma na daljavo, v študentsko in širšo akademsko skupnost. Prav tako bi bilo potrebno povezati s študente različnih fakultet v eno univerzitetno skupnost ter s tem tudi krepiti univerzitetno identiteto.
- Potrebno bi bilo poiskati načine za spodbujanje večje mednarodne mobilnosti študentov, ki upoštevajo dane omejitve profila študentov zavoda (npr. visoka stopnja zaposlenosti ipd.).
- Potrebno bi bilo povečati stopnjo vključenosti študentov v raziskovalno delo, še posebej na magistrski in doktorski ravni.
- Potrebno bi bilo uravnovežiti možnosti za vključevanje študentov v raziskovalno delo bolj enakomerno, po vseh študijskih programih in članicah, saj je sedaj zelo neenakomerno razporejeno.
- Potrebno bi bilo sistemsko in numerično spremljati vključenost študentov v raziskovalno delo po programih in stopnjah študija ter projektih, v katere se študenti vključujejo.
- Potrebno bi bilo okrepiti obštudijsko dejavnost na zavodu s tem, da se letno vnaprej predvidi določen obseg sredstev za obštudijsko dejavnost, vpelje načrtovanje obštudijske dejavnosti za določeno obdobje na način, da je del odprt za pobude študentov, ter da se v večji meri vanjo vključi študente.
- Obseg obštudijske dejavnosti, vključno s kazalniki študentske vključitve, bi bilo potrebno sistematično spremljati.

Večje pomanjkljivosti oziroma neskladnosti

/

12. standard: Visokošolski zavod varuje pravice študentov.

a) delovanje organov visokošolskega zavoda na tem področju:

Na podlagi pogovorov, opravljenih med obiskom na NU, so člani komisije ugotovili, da se študenti zavedajo naloge varovanja svojih pravic. Iz vloge, prilog in intervjujev niso bile ugotovljene kršitve posameznih pravic študentov. NU uporablja individualni pristop k reševanju morebitnih težav študentov, čeprav je vloga dekana kot končnega razsodnika lahko zaskrbljujoča, saj pušča prostor za morebitno subjektivno odločanje s strani dekana.

Boljšo prakso bi predstavljalo imenovanje komisije, ki bi skupno obravnavala primere študentov in zagotovila sledljivo odločanje, nepristranskost, ter skrbno vodenje evidenc s strani več oseb, ki bi delile odgovornost za nastale odločitve. Na področju varstva pravic študentov delujejo tudi stalne in občasne strokovne komisije senata ali drugih organov. Univerza je prejela akreditacijo britanskega akreditacijskega sveta. Pri tem je potreben določen prispevek študentov. Na splošno se zdi, da je dobro počutje študentov v središču univerze. Študentom so na voljo vprašalniki za ocenjevanje predavateljev in univerze na splošno ter za zagotavljanje kakovosti. Izpolnjevanje vprašalnikov je obvezno. Vendar se zdi, da ni vzpostavljena stalna komisija za pritožbe ali smernic, kako jo sestaviti, ko se pojavi potreba.

b) mehanizmi za prepoznavanje in preprečevanje diskriminacije ranljivih skupin študentov ter diskriminacije na podlagi osebnih okoliščin in prepričanj študentov:

Nič ni kazalo na to, da bi komisija menila, da je prišlo do neenake obravnave študentov, diskriminacije ranljivih študentov ali diskriminacije na podlagi osebnih okoliščin, kot so prepričanja. Vendar bi bilo morda vredno razmisliti, ali bi bilo treba vlogo za "poseben status" za študente z različnimi potrebami bolj formalizirati in utemeljiti na objektivnih merilih, namesto da se dodeljuje od primera do primera. Ob vpisu lahko študenti izpolnijo vprašalnik in pridobijo status posameznika s posebnim statusom. Predvidena je tudi možnost individualnega opravljanja izpitov. Za študente, ki se ukvarjajo s športom in zaradi tega manjkajo pri pouku, ni težav. Na splošno pa je jasno, da je za osebe s posebnim statusom dobro poskrbljeno. Vsak študent se lahko prijavi za sodelovanje v predstavniških organih. Poleg tega je predsednik študentskega sveta tudi član senata univerze. Po drugi strani so postopki za pritožbe (razen ocenjevanja) nejasni in večinoma vodijo do tega, da ima zadnjo besedo dekan, pravzaprav se zdi, da dekan pritožbe študentov obravnava neposredno, kar je neprimerno. Sprejetje enotne univerzitetne poti za pritožbe v občutljivih primerih, kot so nadlegovanje, ustrahovanje in druge kršitve, bi lahko bilo koristno.

c) sodelovanje predstavnikov študentov v organih zavoda z drugimi študenti:

V skladu z akti fakultet in univerze so študenti vključeni v senat in nekatere druge višje organe univerze. V teh organih so enakopravni člani in se z njimi posvetujejo pri sprejemanju odločitev. Prav tako se redno posvetujejo z dekani fakultet. Predstavniki študentov uporabljajo sezname elektronske pošte in druge platforme za obveščanje drugih študentov. Glede na intervjuje, opravljene med obiskom na kraju samem, so bili študenti, ki niso predstavniki, seznanjeni s študentskimi predstavniki in informacijami, ki jih zagotavljajo. Vendarle pa je bila pobuda študentov za sodelovanje v upravnem odboru zavoda zavrnjena, kar onemogoča zastopanje glasu študentov v tako pomembnem organu, še posebej na tem zavodu.

Prednosti

- Zavod se močno prilagaja potrebam študentov in poskuša ustvarjati okolje, ki je v dobrobit študentov. V ta namen se tudi na individualni ravni oblikujejo prilagoditve, ki upoštevajo različne potrebe študentov.

Priložnosti za izboljšanje

- Postopki, ki urejajo prilagoditve študentov, morajo biti dosledno izvedeni in ustrezno dokumentirani, še posebej ko gre za prilagoditve, ki izhajajo iz posebnega statusa. Prilagoditve morajo biti opravljene sistemsko in na način, ki omogoča čim manjšo stopnjo vsakokratnega dogovarjanja študenta s posameznim profesorjem.
- Vzpostaviti je potrebno jasn sistem pritožb študentov in ga tudi dosledno izvajati. Pri tem je potrebno paziti, da dekan ni edina instanca odločanja, ko gre za situacije, v katerih deluje tudi kot prvostopenjski organ. To namreč ni jasno v primeru zadev, ki niso predmet pritožbe zoper odločitve organa članice.
- Prav tako na zavodu ni predpisanega formalnega sistema za pritožbe v zvezi z diskriminacijo, ki bi jasno določal dostopne poti za pritožbe in način njihove obravnave. Čeprav so se na tem področju nedavno vpeljale novosti, njihova relevantnost in učinkovitost še ni demonstrirana, s čimer pravice študentov ostajajo vprašljivo zaščitene.
- Zavod v svoji dokumentaciji meša termine posebne potrebe in posebni status, kar je potrebno ustrezno nasloviti.

Večje pomanjkljivosti oziroma neskladnosti

/

13. standard: Študenti sodelujejo pri vrednotenju ter posodabljanju vsebin in izvajanja dejavnosti visokošolskega zavoda.

a) samoevalvaciji visokošolskega zavoda in študijskih programov ter pri njihovem spreminjanju:

Statut univerze (78. člen) določa: »Študenti imajo pravico in dolžnost, da prek svojih predstavnikov sodelujejo pri delu univerze, organov članic in delovnih teles, dajejo pobude, mnenja in sprejemajo odločitve v skladu s tem statutom«. V smeri tega procesa in rezultata je aktiven senat z močnim zastopstvom študentov v njem ter v habilitacijski komisiji, študijski komisiji in komisiji za kakovost in evalvacije Nove univerze. Odzivni dekani in učitelji so vzpostavili kulturo sodelovanja študentov, ki so odprti za njihove predloge in priporočila. Študentski svet NU deluje kot vez med študenti in univerzo. Diplomanti članic univerze se pridružujejo Alumni kot aktivni člani univerze.

Člani Komisije za kakovost in evalvacije Nove univerze so predstavniki vseh glavnih interesnih skupin: visokošolskih učiteljev, raziskovalcev, strokovnega osebja, administrativnega osebja ter zunanjih deležnikov in študentov. Predstavniki študentov in doktorski študenti, ki institucionalno/institucionalno prispevajo kot podporni tutorji, lahko ponudijo dodaten evalvacijski vpogled. Študentski predstavniki so cenjeni zaradi svoje močne zastopanosti študentskega zbora. Študentski svet je višji organ s pooblastili, ki mu omogočajo sodelovanje v poročilih univerze o rezultatih kakovosti univerze in drugih višjih poročilih, procesih in rezultatih.

Med pogovori s presojevalno skupino so študenti izrazili željo, da bi bili bolj vključeni v vodenje univerze. Kot sredstvo za to bi lahko upravni odbor sprejel glas študentov vsaj za del sej, kjer ni rezerviranega dnevnega reda. Ne glede na to bi bilo mogoče glas študentov povečati s širšim in bolj formalnim sodelovanjem, da bi dosegli večjo prepoznavnost in preglednost odzivnosti študentov.

b) načini zagotovitve sodelovanja pri samoevalvaciji in posodabljanju dejavnosti:

Študentski svet sodeluje pri samoevalvacijskem poročilu in o njem razpravlja. Študenti so prepričani, da lahko odkrito izrazijo svoja stališča. Razširjanje ugotovitev samoevalvacijskega poročila bi bilo mogoče izboljšati, saj so poročila objavljena le v dolgi obliki na več kot 100 straneh. Z letnim povzetkom ugotovitev in načrtovanih ukrepov, ki bi ga razdelili med študente, učitelje in drugo osebje, bi lahko samoevalvacijski postopek postal preglednejši in širše dostopen. Kljub dobri izmenjavi neformalne komunikacije bi si bilo treba prizadevati za formalizacijo zbiranja informacij in predlogov študentov, da bi zagotovili dosleden pregled.

Prednosti

- Študentski predstavniki v organih zavoda ter Študentski svet kot celota aktivno zastopajo interese študentov ter podajajo vrsto predlogov sprememb, ki so bile v preteklosti že udejanjene.

Priložnosti za izboljšanje

- Interes študentov bi lahko bil v večji meri zastopan tudi v nekaterih drugih organih zavoda, kjer ga trenutno ni (npr. upravni odbor).
- Zavod bi lahko kontinuirano pripravljala letne povzetke ugotovitev in načrtovanih ukrepov, ki bi se razdelili med študente, učitelje in drugo osebje, ter na ta način naredil postopek samoevalvacije bolj pregleden in dostopen za študente.
- Sistem zbiranja informacij in predlogov študentov bi bilo potrebno formalizirati in ustrezno dokumentirati, da bi se zagotovil dosleden pregled nad njimi ter tudi raven odzivanja nanje.

Večje pomanjkljivosti oziroma neskladnosti

/

MATERIALNE RAZMERE

14. standard: Visokošolski zavod zagotavlja primerne prostore in opremo za izvajanje svoje dejavnosti.

Prostori in oprema ob upoštevanju potreb za pedagoško, znanstveno, strokovno, raziskovalno oziroma umetniško dejavnost, načina izvajanja študijskih programov in števila vpisanih študentov:

Nova univerza svoje študijske programe izvaja na štirih akreditiranih lokacijah. V Novi Gorici se dejavnost izvaja v najetih prostorih v skupni površini pribl. 635 m², ki zajemajo pet predavalnic (270 sedežev), referat, tajništvo, KC, mednarodno pisarno, arhiv, večjo avlo in ločene sanitarije za študente in zaposlene. Vsi prostori so v 1. nadstropju, do njih pa je možen dostop po stopnicah ali z dvigalom. Študenti imajo na voljo tudi dva računalnika – eden je v avli, drugi na hodniku. V Kranju se dejavnost izvaja v najetih prostorih v skupni izmeri 297 m². Za izvedbo študija sta zagotovljeni dve predavalnici (50 oseb) v 1. nadstropju in ena predavalnica (80 oseb) v 3. nadstropju. Za izvedbo predavanj v manjših skupinah (do 10 oseb) je na voljo sejna soba. V 1. nadstropju so še prostori tajništva, referata, računovodstva, mednarodne pisarne in kariernega centra, prostori za

govorilne ure ter sanitarije in arhiv. Dostop do njih je mogoč po stopnicah ali z dvigalom. V Ljubljani se dejavnost izvaja v najetih prostorih v izmeri pribl. 1.150 m², ki so razporejeni v štirih nadstropjih, in so bili v 2018 prenovljeni. V stavbi je pet predavalnic in dve sejni sobi. Pedagoški in raziskovalni kader ima na razpolago skupen prostor - Klub Profesorjev, kjer je urejenih šest delovnih mest. Poleg tega so v stavbi urejene še samostojne pisarne za vodstvene delavce. V pritličju je novo opremljena avla, ki ima več namembnosti, kot zbirni prostor za študente ter kot prostor, v katerem se odvijajo razni dogodki. Prostor vključuje tudi prenovljeno knjižnico v četrtem nadstropju, ki ponuja čitalniška mesta z računalniki. V vrhu stavbe je locirana uprava z več delovnimi mesti. Vsako nadstropje ima sanitarije, dostop do posameznega nadstropja pa je mogoč preko stopnic ali z dvigalom. V Mariboru se dejavnost izvaja v najetih prostorih v izmeri 152 m², ki zajemajo 2 predavalnici za 40 in 80 študentov ter referat, ki deluje po potrebi. Prostor so v 1. nadstropju, do njih pa je mogoč dostop po stopnicah ali z dvigalom.

Na splošno bi lahko dejali, da so lokacije opremljene za izvajanje študija na lokaciji, prav tako je v bližini stavb možnost prehranjevanja za študente. Stavbe so dostopne za gibalno ovirane. Ob tem je potrebno poudariti pomanjkanje delovnih prostorov za akademski kader na vseh lokacijah, saj nimajo fiksnega individualnega prostora, v katerem bi lahko opravljali svoje pedagoško ali raziskovalno delo. Glede na velikost kadra in študentske populacije velikost prostorov ustreza potrebam le ko gre za predavalnice, vodstveni kader in strokovne delavce, saj prav tako ni dovolj prostora za individualno in skupinsko delo študentov. Tudi ko gre za neformalno druženje študentov, tega prostora praktično ni ali pa je pod neposrednim nadzorom zaposlenih, kar posledično pomeni, da se študenti tam ne zadržujejo.

Prav tako je za sodoben študij neustrezna opremljenost predavalnic, izključno stoli s priklopnimi mizicami niso najprimernejša oprema za zahtevnejše in bolj individualizirane oblike študija. Še posebej gre poudariti osnovno naravo opreme za študij na daljavo, čeprav zavod aktivno išče in razvija različne oblike hibridnosti študija. To je pokazal tudi ogled opreme, ki je na voljo v predavalnicah, saj so te opremljene z bazično konferenčno opremo, ki ne omogoča zahtevnejše hibridne oblike učenja in poučevanja. Omeniti velja tudi dejstvo, da so nekateri prostori neizkoriščeni navkljub prostorski stiski, kar kaže na to, da se večina priprav na študij kot tudi študija odvijajo izven zavoda, tako v primeru pedagogov kot študentov.

Prednosti

/

Priložnosti za izboljšanje

- Delovnih prostorov za visokošolske učitelje in sodelavce (pisarne) se po večini ne zagotavlja, kar je velika omejitev za zavod, še posebej pa razvoj zavoda. Potrebno bi bilo zagotoviti stalne delovne prostore za pedagoge in raziskovalce.
- Prostorov za individualen študij študentov, skupinsko delo ter neformalno druženje zavod ne zagotavlja niti približno v zadostni meri. Potrebno bi bilo zagotoviti dodatne prostore za ta del študijskega procesa, tudi z reorganizacijo nekaterih obstoječih.
- Oprema za študij na daljavo in različne hibridne oblike študija je neprimerna in ne zagotavlja kakovostne izvedbe oblik študija, ki jih zavod zagotavlja in razvija. To velja predvsem za hibridno obliko učenja in poučevanja, ki zahteva posebne oblike

angažiranosti predavateljev ter kakovostnejšo opremo. Skozi razgovore systemskega premisleka ter tudi naslavljanja odličnosti učenja in poučevanja na tem področju ni bilo zaslediti.

- Opremljenost vseh predavalnic na enak način onemogoča različne načine učenja in poučevanja, saj nekateri načini zahtevajo bolj aktivno delo študentov in bolj primeren delovni prostor (mize in stoli, ne stol s priklopno mizico). Potrebno bi bilo diverzificirati opremo glede na rabo metod za učenje in poučevanje.
- Prostori v Novi Gorici in Mariboru so praktično neizkoriščeni zato je potrebno premisliti o njihovi rabi v prihodnje.

Večje pomanjkljivosti oziroma neskladnosti

/

15. standard: Zagotovljene so prilagoditve študentom z različnimi oblikami invalidnosti.

a) prilagoditve prostorov in opreme:

b) komunikacijska in informacijska dostopnost:

c) prilagoditve študijskih gradiv in izvajanja študija:

Vse lokacije in prostori Nove univerze in članic so z vidika prostorov, opreme ter telekomunikacijske in informacijske dostopnosti prilagojeni študentom s posebnimi potrebami, tako da jim je omogočeno primerno sodelovanje pri študiju in uresničevanje njihovih potreb. Na podlagi analiz do zdaj izdanih odločb študentom s posebnimi potrebami jih je največ predstavnikov: invalidov, oseb z disleksijo, avtistov, oseb z duševnimi motnjami in oseb, ki se zdravijo za težkimi boleznimi. S ciljem nemotenega opravljanja študijskega procesa in ob upoštevanju, da je takih študentov malo, se vsakega obravnava in do njega pristopa individualno s prilagoditvami študijskih gradiv in izvajanjem študija. O prilagoditvah se je zavod posvetoval tudi z visokošolsko učiteljico, ki je na invalidskem vozičku. Študentom s posebnimi potrebami je zagotovljena tudi ustrezna komunikacijska in informacijska dostopnost. Na podlagi analize spletnih strani s strani predstavnika slepih in slabovidnih so univerza in članice temu primerno prilagodile spletne strani.

Prilagoditve študija za študente s posebnimi potrebami so enotno urejene v Pravilnikih o študiju na posamezni članici NU. Pridružene članice se skladno z določili Pogodbe o pridružitvi odločijo, ali bodo prevzele ureditev, ki je sprejeta na NU in njenih članicah oziroma bodo zadevno področje urejale z njihovimi internimi pravnimi akti. Pravilniki o študiju na članicah Nove univerze določajo možne prilagoditve pri izvedbi predavanj in vaj ter v načinu preverjanja in ocenjevanja znanja za študente s posebnimi potrebami. Upoštevanje določil pravnih aktov lahko študent zaprosi za dodelitev statusa študenta športnika, statusa študenta umetnika/kulturnika in statusa študenta s posebnimi potrebami. Študent, ki mu je priznan status in s tem posebni pogoji izobraževanja, lahko uveljavlja naslednje pravice:

- -pravico do zmanjšanja obvezne prisotnosti in opravičeno odsotnost za študijske obveznosti v dogovoru z nosilcem oziroma izvajalcem predmeta,
- -pravico od opravljanja izpita izven predpisanega roka in na določen način,
- -pravico do naknadne predstavitve seminarske naloge ter naknadnega opravljanja kolokvija in izpita v primeru udeležbe na tekmovanjih doma ali v tujini;

- pravico do vpisa v višji letnik oziroma absolventskega staža in podaljšanje absolventskega staža do enega leta pod posebnimi pogoji Pravilnika o študiju,
- pravico do vpisa dosežkov v priložo k diplomi, ki izhajajo iz delovanja v obštudijskih dejavnostih, organih in komisijah fakultete idr.

Glede na primanjkljaje, ovire oziroma motnje študentov s posebnimi potrebami so v času študija možne prilagoditve pri izvedbi predavanj in vaj, v načinu preverjanja in ocenjevanja znanja ter pri uporabi knjižnice:

1. Prilagoditve pri izvedbi predavanj in vaj

2. Prilagoditve v načinu preverjanja in ocenjevanja znanja

Za študente so glede na vrsto in stopnjo njihovih primanjkljajev, ovir oziroma motenj ter morebitno kombinacijo primanjkljajev, ovir oziroma motenj možne naslednje prilagoditve: podaljšanje časa opravljanja ustnega oziroma pisnega izpita; zagotovitev posebnega prostora za opravljanje izpita; prilagoditev v prostoru oziroma prilagoditev prostora in prilagoditev opreme; opravljanje izpita s pomočjo računalnika in uporaba posebnih pripomočkov; opravljanje izpita s pomočjo pomočnika; sprememba oblike preverjanja in ocenjevanje znanja; prilagoditev oblike izpitnega gradiva; druge prilagoditve glede na dane možnosti fakultete.

Zavod opaža, da za prilagoditve najpogosteje zaprosijo študenti z disleksijo in se jim omogoči daljši čas pisanja izpitov oz. opravljanja nalog po potrebi. V študentskem referatu s študenti s posebnimi potrebami komunicirajo večinoma pisno in opažajo, da je ta način ustrezen. Omeniti velja, da je spremljanje predavanj prek spleta ali posnetkov lahko pomembna prednost za gibalno ovirane osebe in tiste, ki se soočajo z dolgotrajno boleznijo. Urejen je tudi status študentov staršev.

Prednosti

- Spremljanje predavanj in vaj preko spleta je lahko pomembna prednost za študente s posebnim statusom in z dolgotrajno boleznijo, prav tako repozitorij posnetkov predavanj in vaj.
- Zavod je zelo senzibilen za potrebe študentov in prilagaja oblike dela njihovim potrebam.

Priložnosti za izboljšanje

- Zavod bi se lahko v večji meri posvetil skupinam z omejitvijo vida.
- Prav tako bi se lahko zavod, predvsem v kontekstu video predavanj ter pripravljenih gradiv, v večji meri posvetil gluhih in naglušnim.

Večje pomanjkljivosti oziroma neskladnosti

16. standard: Zagotovljeni so ustrezni in stabilni finančni viri za izvajanje in nadaljnji razvoj visokošolske dejavnosti.

Finančni načrt za naslednje akreditacijsko obdobje oziroma obdobje, za katerega je sklenjena pogodba s pristojnim ministrstvom, in uspešnost pri uresničevanju finančnih načrtov v zadnjih štirih letih:

Na institucionalni ravni obstaja jasna in racionalna organizacija financ. Nova univerza se prijavlja na javne razpise in se odziva na trg. Redno spremlja porabo pridobljenih sredstev in vsake tri mesece poroča upravnemu odboru. Finančno načrtovanje za leto 2025 predvideva presežek prihodkov, kar univerza razume kot uspešno poslovanje. Financiranje Nove univerze je bilo v obdobju zagotovljeno s strani ustanoviteljev, članarin in prispevkov članic. S statusnimi spremembami članic so članice z Novo univerzo sklenile Pogodbe o članstvu. Na podlagi teh pogodb je Nova univerza članicam zaračunala letne članarine in prispevke. Nova univerza lahko pokriva najnujnejše stroške poslovanja s članarinami. S prenosom koncesij s članic na Novo univerzo pa bi po mnenju zavoda ta lahko zagotavljala polno delovanje. Pravice in obveznosti Nove univerze do njenih članic so določene tudi v pogodbi o članstvu. Na dan 21.12.2021 je samo Nova univerza (brez podatkov članic), na upravno-administrativnem in strokovno-tehničnem področju zaposlovala 12 delavcev oz. 11 FTE. Glavni tajnik je na Novi univerzi zaposlen neprekinjeno od leta 2020 in sicer za polni delovni čas. Celotni odhodki za NU 2020-2025 znašajo 679.895 EUR. Letne šolnine se stalno povečujejo, in sicer s 27.000 evrov leta 2020 na ocenjenih 135.287 evrov za leto 2025, kar odraža stalno povečevanje števila vpisanih študentov. Ocenjeni prihodki v petletnem obdobju akreditacije znašajo 752.682 evrov, kar je 150.536 evrov letno. S prenosom koncesijskih sredstev na Novo univerzo se je leta 2020 spremenilo tudi finančno poročanje. Iz posamičnih računovodskih izkazov članic je univerza prešla na konsolidirane finančne izkaze. Tako je bilo pripravljeno tudi konsolidirano finančno poročilo, na ravni celotne Nove univerze, v katerem so prikazani skupni celotni odhodki za obdobje 2023 do 2028 v višini 17.205.533 eur in skupni celotni prihodki v višini 17.352.888 eur. Ugotovljeni presežek prihodkov nad odhodki za obdobje 2023-2028 je znašal 147.355 eur.

Obstajajo finančna vprašanja v zvezi s Fakulteto za slovenske študije, ki ne prejema javnih koncesij in letno ustvarja razmeroma velik presežek odhodkov nad prihodki. Iz razgovorov je mogoče razbrati, da zavod računa na podelitev dodatnih koncesij in povečanje prihodkov iz javnih sredstev, toda za takšna pričakovanja trenutno ni oprijemljivih temeljev. To velja tudi po plati zanimanja za študijske programe, ki želijo pridobiti koncesije. Iz prejete dokumentacije ni znakov neposrednega donatorstva. Finančni donosi bi lahko bili podprti z več opisa, vključno s poimenovanji, ki so običajno povezana s financami in poslovanjem. Zaradi nadaljnje institucionalne širitve bi morala Nova univerza razmisliti o zaposlitvi vodje financ.

Prednosti

/

Priložnosti za izboljšanje

- Zavod v primeru poslovanja Fakultete za slovenske in mednarodne študije ustvarja velik presežek odhodkov nad prihodki. Potrebno bi bilo razmisliti o dolgoročni vzdržnosti takšnega poslovanja in razmisliti o potrebnih spremembah.
- Zavod največ upov polaga v podelitev koncesij, čeprav kazalniki uspeha študijskih programov, za katere želi koncesije pridobiti, niso najbolj uspešni. Potrebno bi bilo razmisliti o drugih scenarijih pridobivanja sredstev ali pa o načinih krepitev konkurenčnosti in zanimivosti teh programov.

Večje pomanjkljivosti oziroma neskladnosti

/

17. standard: Knjižnica visokošolskega zavoda ima ustrezno študijsko, strokovno in znanstveno literaturo ter zagotavlja kakovostne knjižnične storitve.

- a) ustreznost študijske, strokovne in znanstvene literature:**
- b) založenost knjižnice, dostopnost gradiva, informacijska bibliografska podpora in dostop do baz podatkov:**
- c) strokovna pomoč zaposlenih v knjižnici:**
- d) razvoj knjižnične dejavnosti:**

Knjižnično gradivo treh članic so pred nekaj leti ambiciozno združili v univerzitetno knjižnico Nove univerze, čeprav po merilih še ne dosegajo tega standarda v obsegu gradiva. V dokumentih so predvideli, da bi od ustanovitve leta 2017 v naslednjih devetih letih, kot zahtevajo normativi, to dosegli. Trenutno stanje v letu 2023 še ne kaže ustreznega oz. bistvenega premika na tem področju. Primerno opremljena knjižnica je le na lokaciji v Ljubljani, v Novi Gorici in Kranju vitrine z nekaj knjigami ne moremo opredeliti kot niti kot izpostave niti kot priročne knjižnice Univerzitetne knjižnice Nove univerze, prav tako na teh dveh lokacijah ni na voljo bibliotekar ali sodelavec knjižnice za pomoč študentom in ostalim zaposlenim.

Prav tako gradivo knjižnice v celoti pokriva samo eno, deloma pa dve področji od štirih, za katera je Nova univerza akreditirana. Študijska literatura in ostalo knjižnično gradivo je pretežno vezano na področje družboslovja - pravo, upravni in mednarodni študiji, pri tem pa je že humanistična literatura, vezana na izvajanje treh študijskih programov, izjemno pomanjkljiva oziroma je ni. Hitro preverjanje je tudi pokazalo, da za humanistiko manjkajo obvezni izvodi literature za posamezne predmete.

Knjižnica na lokaciji v Ljubljani deluje v ustrezno opremljenih prostorih, na lokaciji je na voljo nekaj mest za študij, z računalnikom in internetnim dostopom. Knjižnica omogoča prost dostop in dostop do nekaterih baz podatkov (revije, monografije ipd.). Rast knjižničnega gradiva je nizka ter trenutno še ne dosega 15.000 enot, po šestih letih pa se niso bistveno približali standardu obsega gradiva za univerzitetno knjižnico (50.000 enot). Obseg gradiva za humanistične študije in slovenske študije je neustrezen.

Obiskovalcem sta v Ljubljani za pomoč na voljo dve zaposleni. Študentom je v knjižnici na voljo tudi pomoč pri tehničnem urejanju njihovih del, citiranju, pripravi zaključnih del, ima pa le ena od zaposlenih ustrezne kvalifikacije za bibliotekarko, druga je v fazi pridobivanja ustreznih kvalifikacij. Pomoč v knjižnici je predvsem osredotočena na tehnično podporo, manj je pričakovati vsebinskega svetovanja glede literature.

V strateških dokumentih in samoevalvacijskem poročilu je vizija razvoja knjižnice ambiciozno zapisana, vendar z izjemo združitve delovanja in selitve v centralne prostore v Ljubljani, velikega premika v delovanju knjižnice ni opaziti. Razvoj študijskih programov na področju humanistike na vseh treh stopnjah in njihova implementacija se ne odražata v ustrezni širitvi in dopolnitvi knjižničnega fonda, ne v obliki revij in ne v obliki monografij, ali dostopu do ustreznih baz podatkov za področje humanistike.

Prednosti

- Zavod se uspešno prijavlja na nekatere projekte, predvsem evropske.

Priložnosti za izboljšanje

- Zavod bi lahko okrepil svetovanje študentom in ostalim zaposlenim, predvsem ko gre za vsebinske oblike svetovanja.
- Zavod bi lahko okrepil čitalniške dele knjižnic ter na ta način zagotovil pogoje za študij.
- Zavod bi moral zagotoviti ustrezne knjižnične prostore v Kranju in Novi Gorici in ne zgolj »vitrin«.
- Zavod ne dosega predvidenega fonda, ki si ga je zadal v svojih strateških dokumentih o knjižnični dejavnosti. Za uresničevanje teh ciljev so potrebni ustrezni ukrepi ali pa prenova teh dokumentov.
- Zavod neustrezno pokriva literaturo s področja humanistike za svoje študijske programe, ki jih izvaja. V primeru nekaterih predmetov tudi ne zagotavlja predpisane literature. Prav tako ne zagotavlja literature za akreditirana področja zunaj družboslovja in humanistike.

Večje pomanjkljivosti oziroma neskladnosti

ZAGOTAVLJANJE IN IZBOLJŠEVANJE KAKOVOSTI, SPREMINJANJE, POSODABLJANJE IN IZVAJANJE ŠTUDIJSKIH PROGRAMOV

V skladu s tretjim odstavkom 51.r člena ZViS-K lahko skupina strokovnjakov po prvem evalvacijskem obisku predlaga svetu agencije študijske programe, katerih zagotavljanje in izboljševanje kakovosti, spreminjanje in posodabljanje ter izvajanje se presoja na drugem obisku visokošolskega zavoda v skladu s standardi, določenimi v točki II.2.2 Zunanja evalvacija študijskega programa.

Morebitni predlogi za natančnejšo presojo posameznih področij delovanja visokošolskega zavoda, povezani predvsem z organizacijo, izvajanjem, spreminjanjem in samoevalvacijo določenih študijskih programov ter utemeljitev:

Skupina strokovnjakov je po prvem evalvacijskem obisku predlagala evalvacijo naslednjih študijskih programov:

1. Univerzitetni študijski program Pravo I. stopnje
2. Magistrski študijski program Pravo in management nepremičnin II. stopnje
3. Doktorski študijski program Pravo III. stopnje
4. Univerzitetni študijski program Slovenski študiji I. stopnje
5. Magistrski študijski program Slovenski študiji II. stopnje
6. Doktorski študijski program Slovenski študiji III. stopnje

POVZETEK

SUMMARY

Prednosti, priložnosti za izboljšanje in večje pomanjkljivosti oziroma neskladnosti

Prednosti
- Strategija posveča precej pozornosti dolgoročnemu financiranju zavoda ter finančni vzdržnosti zavoda. - Poslanstvo zavoda je znanstveno-podprto izobraževanje, kar krepi prenos znanstveno-raziskovalnih rezultatov v učni prostor. - Strategija v zelo transparentnem duhu izpostavi temeljne strateške izzive zavoda ter tudi postavi realne cilje, ki naslavlja omenjene izzive. - Izvajanje strateških ciljev zavoda se smiselno preverja znotraj rednih procesov poročanja in samoevalvacije. - V organih univerze in njenih članic so zelo široko zastopani različni deležniki, vključno s sodelavci, ki z univerzo sodelujejo na podlagi pogodb civilnega prava (t.j., avtorske in podjemne pogodbe). - Zavod izkazuje kakovost na znanstveno-raziskovalnem in strokovnem področju, ki se kaže predvsem v odličnih raziskovalnih rezultatih manjšega akademskih delavcev. - Povezovanje in sodelovanje med tremi fakultetami na znanstveno-raziskovalnem in strokovnem področju je zelo dobro, prav tako pa je vzpostavljeno dobro sodelovanje z nekaterimi deležniki iz prakse. - Praktično izobraževanje študentov je bilo zelo pozitivno ocenjeno s strani vseh deležnikov, še posebej delovnih organizacij, ki so študente gostile na praksi. - Zavod organizira različne dogodke in izobraževanja za občane ter na ta način tudi krepi prepoznavnost v širši družbi. - Cilji, ki se nahajajo v samoevalvacijskih poročilih, se dobro in ažurno prilagajajo glede na dogodke znotraj samoevalvacijskega obdobja, ki se odvijajo na zavodu in v njegovi okolici. - Kultura kakovosti zaposlenih je na individualni ravni močno, saj odgovorno pristopajo k izvajanju svojih nalog ter so do njih skrbni (odnos do študentov, do posodobitve predmetov, do izvedbe različnih storitev). - Na zavodu delujejo nekateri posamezniki, ki izkazujejo izjemne znanstvene dosežke in so k tem udejstvovanju tako spodbujeni, hkrati pa zanje tudi nagajeni. - Tako pedagogi in raziskovalci kot študenti govorijo z izbranimi besedami o strokovnih delavcih. Hvalijo predvsem njihovo odzivnost in predanost. - Zavod ima dobro razmerje študent vs. učitelj, kar je pozitivno za kakovost študijskega procesa. - Med študenti in profesorji je vzpostavljen odprt, pristen in kooperativen odnos, ki ga študenti prepoznajo in pohvalijo. Profesorji so zelo dostopni za študente. - Impresiven repozitorij predavanj in vaj, ki zagotavlja dostop do teh vsebin v primeru izostankov ter osveževanje znanja po meri študenta. - Zavod se močno prilagaja potrebam študentov in poskuša ustvarjati okolje, ki je v dobrobit študentov. V ta namen se tudi na individualni ravni oblikujejo prilagoditve, ki upoštevajo različne potrebe študentov.

- Spremljanje predavanj in vaj preko spleta je lahko pomembna prednost za študente s posebnim statusom in z dolgotrajno boleznijo, prav tako repozitorij posnetkov predavanj in vaj.
- Zavod je zelo senzibilen za potrebe študentov in prilagaja oblike dela njihovim potrebam.
- Zavod se uspešno prijavlja na nekatere raziskovalne in pedagoške projekte.

Priložnosti za izboljšanje

- Strategija bi lahko v večji meri utemeljila razloge za posamezne strateške odločitve, ki v sedanji obliki ostajajo bralcu po večini neznani.
- Potrebno bi bilo natančneje opredeliti oziroma pojasniti temeljne usmeritve iz vizije kot je npr. elitni značaj institucije in njena edinstvenost.
- Potrebna je bolj koherentna in celovita vpetost v relevantne mednarodne in nacionalne razvojne procese na področju visokega šolstva in znanstveno-raziskovalne dejavnosti, predvsem ko gre za vključevanje ESG ter meril NAKVIS v posamezne strateške in operativne cilje.
- V strateško načrtovanje in njegovo preverjanje bi bilo potrebno v večji meri vključiti (oziroma jih upoštevati) zunanje faktorje, ki neizogibno vplivajo na razvoj zavoda ter tudi celotnega visokošolskega prostora.
- Smiselno bi bilo konkretizirati nekatere dolgoročne strateške cilje oziroma jih podkrepiti z operativnimi cilji, ki bi v večji meri vodili načrtovalce ukrepov pri njihovem procesu strateškega upravljanja.
- Potrebno bi bilo meriti učinke izvedenih ukrepov ter v kolikšni meri so ukrepi vplivali na kakovost delovanja zavoda ter prispevali k kvalitativnem preskoku na posameznem strateškem področju.
- Potrebno je okrepiti merjenje doseganja kazalnikov za uresničevanje strateških ciljev ter poročanje o tem, tako v letnem kot samoevalvacijskem poročanju.
- Potrebno je jasno opredeliti vloge in pristojnosti različnih teles v procesu oblikovanja, noveliranja in preverjanja uresničevanja strategije.
- V temeljnih dokumentih bi bilo potrebno uskladiti predvideno stanje, ko gre za različna telesa in postopke zavoda, z dejanskim stanjem ter načinom, po katerem zavod deluje.
- Potrebno bi bilo optimizirati oziroma zmanjšati število različnih organov in teles univerze ter njenih članic na raven, ki je v skladu z velikostjo organizacije, ob upoštevanju minimalnih standardov, ki jih predvidevajo zunanja pravila.
- Način vključevanja različnih deležnikov, predvsem zunanjih, v upravljanje in razvijanje dejavnosti zavoda bi lahko bil bolj predpisan, sistematičen, javen ter tudi zabeležen, kar bi v večji meri vzpodbudilo tudi občutek »institucionalnega lastništva« s strani predstavnikov akademske skupnosti.
- Promocija znanstveno-raziskovalnih in strokovnih dosežkov zavoda bi lahko bila učinkovitejša, zlasti z zagotavljanjem doslednega zapisovanja afiliacij zavoda ob znanstvenih objavah zaposlenih, kar se lahko uredi tudi s konkretnjšo ureditvijo tega področja v notranjih pravilih zavoda.
- Povezanost med znanstveno-raziskovalnim delom in izobraževalnim procesom je neoptimalna, kar se kaže v odsotnosti mehanizmov sistematičnega prenosa raziskav v učni prostor ter šibkejšem vključevanju študentov v raziskovalni proces, kar je razvidno tudi iz zaključnih del.
- Zavod nima učinkovitega mehanizma za nagrajevanje izjemnih znanstvenih dosežkov ter dosežkov, ki prispevajo k mednarodni uveljavitvi univerze.

- Ureditev praktičnega usposabljanja potrebuje močnejšo koordinacijsko vlogo na ravni programa, saj mentorstvo v organizaciji, glede na področje delovanja izbrane organizacije, ne nudi optimalne ravni nadzora nad kakovostjo ter vsebino praktičnega usposabljanja.
- Smiselno bi bilo sistemsko okrepiti vezi med univerzo in delovno organizacijo, ki gosti diplomanta na praktičnem izobraževanju, saj trenutno ni nujno močnejše povezana niti z univerzo niti s samim študijskim programom.
- S pravili o anketi o zadovoljstvu s praktičnim izobraževanjem je potrebno urediti seznanitev študijskega programa z rezultati študentske ankete.
- Delavnost zveze alumnov ter področnih klubov alumnov bi se lahko okrepila, hkrati pa bi se lahko vzpostavil tudi sistem merjenja zadovoljstva z dejavnostmi univerze na področju alumnov.
- Spremembe na področju organizacije kariernih centrov bi lahko bile utemeljene na podlagi sistematičnega merjenja aktivnosti ter zadovoljstva s temi aktivnostmi. Ti podatki bi lahko predstavljali tudi pomemben del sistema kakovosti, predvsem ko gre za načrtovanje ukrepov ter preverjanje njihove učinkovitosti.
- Samoevalvacijsko poročilo je po nepotrebnem dolgo, kar predstavlja precejšnje breme za zavod, predvsem za posameznike, ki ga morajo pripravljati. Prav tako bralcu ne nudi jasnega vpogleda v procese kakovosti na zavodu in ključne izzive zavoda ter odzive nanj.
- Iz samoevalvacijskega poročila bi bilo potrebno izločiti poglavja o pridruženih partnerjih, saj zavod dejansko ne upravlja kakovosti za te subjekte ter je pravzaprav njegov angažma s pridruženimi članicami pogosto nejasen in zelo hitro se spreminjajoč.
- Izvajati bi bilo potrebno bolj formalen in standardiziran postopek pregleda predmetov, ki bi jasneje vključeval povratne informacije študentov in zunanjih deležnikov. Prav tako bi bilo to potrebno za posamezne študijske programe.
- Samoevalvacijska poročila za vse postopke (samo)evalvacije na zavodu bi morala biti dostopna in pripravljena na način, ki omogoča seznanitev vseh deležnikov s temi poročili, z delovanjem sistema kakovosti ter ključnimi izzivi ter ukrepi za njihovo naslavljanje.
- Letno poročilo zavoda ter samoevalvacijsko poročilo zavoda, ko je to na voljo, se močno prekrivata in ustvarjata dvojno breme in hkrati tudi zmedo med deležniki, ko gre za razumevanje njihovega pomena. Po drugi strani se nanašata na različni obdobji (študijsko in koledarsko leto), kar dodatno vnaša zmedo. Smiselna optimizacija in večja transparentnost tega procesa bi zmanjšala upravno breme ter povečala seznanjenost zaposlenih in drugih deležnikov s sistemom kakovosti ter njegovimi izsledki.
- Smiselno bi bilo prenoviti spletno stran na način, da bi omogočala lažji dostop do informacij o študijskih programih in predmetih. Za dostop do učnih načrtov predmetov bi morale biti potrebnih manj klikov (npr. 3).
- Potrebno bi bilo okrepiti individualno karierno spremljanje posameznikov ter tudi načrtovanje njihove kariere, predvsem na neraziskovalnih področjih.
- Za pogodbene sodelavce bi bilo potrebno dodatno okrepiti načine spodbujanja pedagoško-andragoškega usposabljanja ter kariernega spremljanja.
- Potrebno bi bilo nameniti fiksno količino sredstev za usposabljanja zaposlenih ter pripraviti širši in bolj na potrebah utemeljen stabilen nabor usposabljanj za področje visokošolske didaktike, ki se izvajajo poleg bolj specializiranih in

individualiziranih usposabljanj in presegajo tečaje osnovne rabe orodij za pedagoško in raziskovalno produkcijo ter spletno poučevanje.

- Zavod bi se moral posvetiti precejšnjim razlikam med raziskovalno uspešnostjo zaposlenih, prav tako zelo močnim razlikam med posameznimi raziskovalnimi organizacijami.
- Zavod bi moral nasloviti velikim razlikam med zaposlenimi raziskovalci in pedagogi, ki sodelujejo po pogodbah civilnega prava, prav tako pa tudi odsotnosti močnih povezav med njimi, kar preprečuje prenos raziskovalnih rezultatov v učni prostor.
- Potrebno bi bilo razmisliti o smiselnosti izjemne fragmentacije raziskovalnega dela na različne raziskovalne organizacijske enote ter v skladu s tem nekatere enote – tudi zavoljo prenosa dobrih praks in doseganja sinergij – močneje povezati ali združiti.
- Raziskovalno delo se kaže zgolj na področjih družboslovja in humanistike ter s tem predstavlja izjemno veliko nevarnost za stabilnost in razvoj ostalih področij, kar bi bilo potrebno nasloviti z ustreznimi posegi.
- Potrebno bi bilo temeljito razmisliti o uvajanju novih habilitacijskih področij, ki so vezana neposredno na posamezen predmet oziroma program, saj se s tem odpira vprašanje zastopanosti drugih disciplin znotraj zajetih področij ter hkrati tudi ustreznosti izvedbe takih postopkov brez ocenjevalcev s področja habilitacije. V ta namen bi bilo potrebno vzpostaviti mehanizme, ki bi zagotavljali strokovno ustreznost in vzdržnost takih praks.
- Potrebno bi bilo okrepiti strokovno podporo na zavodu, saj gre tako iz razgovorov s strokovnimi delavci kot učitelji in raziskovalci, ki delajo z njimi, razbrati preobremenjenost, ki lahko vodi do odliva strokovnih delavcev ali eventuelno povečanih bolniških odsotnosti zaradi prekomernih obremenitev. V tem kontekstu je potrebno tudi razmisliti o drugih oblikah razbremenjevanja najbolj obremenjenih strokovnih delavcev ter sistema zamenjav, v kolikor do takih odsotnosti ali odhodov dejansko pride.
- Potrebno bi bilo okrepiti individualno karierno načrtovanje nepedagoških delavcev ter spremljanje uresničevanja teh načrtov.
- Povezano z zgornjo točko bi bilo potrebno tudi zagotavljanje stabilnih in vnaprej alociranih sredstev za to področje. Ta bi se morala deliti na vnaprej pripravljeno shemo usposabljanj, ki presegajo neposredne delovne potrebe zaposlenih, ter na del, ki je prepuščen individualnim preferencam.
- Vzpostavljena svetovanja in storitve za študente bi bile lahko bolj promovirane in prepoznane za študente. V tem smislu bi lahko tudi spletna stran na uporabniku bolj prijazen način ozaveščala študente o storitvah, ki so jim na voljo.
- Govorilne ure profesorjev in asistentov bi morale biti določene vnaprej in dovolj frekventno (npr. enkrat tedensko).
- Potrebno bi bilo v večji meri spodbuditi študente, da bi koristili priložnosti mednarodne mobilnosti, ki so jim na voljo.
- Spremljanje zadovoljstva študentov s storitvami zavoda je slabo dokumentirano v samoevalvacijskih poročilih ter s tem tudi onemogoča vsem deležnikom vpogled v ključne izzive na tem področju ter ustreznost naslavljanja teh izidov.
- Univerza ne razpolaga z zadostnim številom prostorov za individualen in skupinski študij in delo študentov zunaj organizirane oblike študija (t.j., študij

literature in priprava na izpit, izdelava različnih nalog, pisanje tekstov, skupinsko delo idr.).

- Univerza razpolaga z osnovno in pomanjkljivo infrastrukturo za izvedbo hibridnih oblik študija, ki ne omogoča naprednejših oblik učenja in poučevanja na daljavo ali v hibridnem okolju.
- Tako kot študenti imajo tudi učitelji premalo zagotovljenega prostora (pisarne) za samostojno delo ter interakcijo s študenti v okviru izvedbe predmetov ali mentorstev. To zmanjšuje možnost neposrednega stika s študenti, izgradnjo delujoče in živeče akademske skupnosti ter je predpogoj za različne oblike raziskovalnega in publicističnega dela.
- Smiselno bi bilo zmanjšati obseg najetih prostorov v lokaciji Nova Gorica in Maribor, saj je udeležba študentov v predavalnicah nizka in predstavlja stroškovno neučinkovito rešitev.
- Potrebno bi bilo poiskati načine za večjo integracijo študentov, ki študirajo večinoma na daljavo, v študentsko in širšo akademsko skupnost. Prav tako bi bilo potrebno povezati s študente različnih fakultet v eno univerzitetno skupnost ter s tem tudi krepiti univerzitetno identiteto.
- Potrebno bi bilo poiskati načine za spodbujanje večje mednarodne mobilnosti študentov, ki upoštevajo dane omejitve profila študentov zavoda (npr. visoka stopnja zaposlenosti ipd.).
- Potrebno bi bilo povečati stopnjo vključenosti študentov v raziskovalno delo, še posebej na magistrski in doktorski ravni.
- Potrebno bi bilo uravnovežiti možnosti za vključevanje študentov v raziskovalno delo bolj enakomerno, po vseh študijskih programih in članicah, saj je sedaj zelo neenakomerno razporejeno.
- Potrebno bi bilo številsko spremljati vključenost študentov v raziskovalno delo po programih in stopnjah študija ter projektih, v katere se študenti vključujejo.
- Potrebno bi bilo okrepiti obštudijsko dejavnost na zavodu s tem, da se letno nameni fiksni obseg sredstev za obštudijsko dejavnost, vpelje načrtovanje obštudijske dejavnosti za določeno obdobje na način, da je del odprt za pobude študentov, ter da se v večji meri vanjo vključi študente.
- Obseg obštudijske dejavnosti, vključno s kazalniki študentske vključitve, bi bilo potrebno sistematično spremljati.
- Postopki, ki urejajo prilagoditve študentov morajo biti dosledno izvedeni in ustrezno dokumentirani, še posebej ko gre za prilagoditve, ki izhajajo iz posebnega statusa. Prilagoditve morajo biti opravljene sistemsko in na način, ki omogoča čim manjšo stopnjo vsakokratnega dogovarjanja študenta s posameznim profesorjem.
- Vzpostaviti je potrebno jasn sistem pritožb študentov in ga tudi dosledno izvajati, s čimer se bo zagotovila pravična in enaka obravnava študentov. Pri tem je potrebno paziti, da dekan ni edini odločevalec, ter da pritožbe vselej obravnava več oseb, za zagotavljanje nepristranskosti. To namreč ni jasno v primeru zadev, ki niso predmet pritožbe zoper odločitev organa članice.
- Prav tako na zavodu ni predpisanega formalnega sistema za pritožbe v zvezi z diskriminacijo, ki bi jasno določal dostopne poti za pritožbe in način njihove obravnave. Brez učinkovitega sistema pravnih pritožb, institucija ne more ustrezno zaščititi pravic študentov.
- Zavod v svoji dokumentaciji meša termine posebne potrebe in posebni status, kar je potrebno urediti.

- Interes študentov bi lahko bil v večji meri zastopan tudi v nekaterih drugih organih zavoda, kjer ga trenutno ni (npr. upravni odbor).
- Zavod bi lahko pripravljala letni povzetek ugotovitev in načrtovanih ukrepov, ki bi se razdelil med študente, učitelje in drugo osebje, ter na ta način naredil postopek samoevalvacije bolj pregleden in dostopen za študente.
- Sistem zbiranja informacij in predlogov študentov bi bilo potrebno formalizirati in ustrezno dokumentirati, da bi se zagotovil dosleden pregled nad njimi ter tudi transparentnost odzivanja nanje.
- Delovnih prostorov za visokošolske učitelje in sodelavce (pisarne) se po večini ne zagotavlja, kar je velika omejitev za zavod, še posebej pa razvoj zavoda. Potrebno bi bilo zagotoviti stalne delovne prostore za pedagoge in raziskovalce.
- Prostorov za individualen študij študentov, skupinsko delo ter neformalno druženje zavod ne zagotavlja niti približno v zadostni meri. Potrebno bi bilo zagotoviti dodatne prostore za ta del študijskega procesa, tudi z reorganizacijo nekaterih obstoječih.
- Oprema za študij na daljavo in različne hibridne oblike študija je neprimerna in ne zagotavlja kakovostne izvedbe oblik študija, ki jih zavod zagotavlja in razvija.
- Opremljenost vseh predavalnic na enak način onemogoča različne načine učenja in poučevanja, saj nekateri načini zahtevajo bolj aktivno delo študentov in bolj primeren delovni prostor (kot stol z mizico). Potrebno bi bilo diverzificirati opremo glede na rabo metod za učenje in poučevanje.
- Prostori v Novi Gorici in Mariboru so praktično neizkoriščeni zato je potrebno premisliti o njihovi rabi v prihodnje.
- Zavod bi se lahko v večji meri posvetil skupinam z omejitvijo vida.
- Prav tako bi se lahko zavod, predvsem v kontekstu videopredavanj ter pripravljenih gradiv, v večji meri posvetil gluhih in naglušnim.
- Zavod pri poslovanju Fakultete za slovenske in mednarodne študije ustvarja velik presežek odhodkov nad prihodki. Potrebno bi bilo razmisliti o dolgoročni vzdržnosti takšnega poslovanja in morebitnih s tem povezanih spremembah.
- Zavod največ upov polaga v podelitev koncesij, čeprav kazalniki uspeha študijskih programov, za katere želi koncesije pridobiti, niso najbolj uspešni. Potrebno bi bilo razmisliti o drugih scenarijih pridobivanja sredstev ali pa o načinih krepitve konkurenčnosti in zanimivosti teh programov.
- Zavod bi lahko okrepil svetovanje študentom in ostalim zaposlenim, predvsem ko gre za vsebinske oblike svetovanja.
- Zavod bi lahko okrepil čitalniške dele knjižnic ter na ta način zagotovil pogoje za študij.
- Zavod bi moral zagotoviti ustrezne knjižnične prostore v Kranju in Novi Gorici in ne zgolj »vitrin«.
- Zavod ne dosega predvidenega fonda, ki si ga je zadal v svojih strateških dokumentih o knjižnični dejavnosti, zato bi bile potrebne prilagoditve in prenova teh dokumentov.

Večje pomanjkljivosti oziroma neskladnosti

- Strateško načrtovanje v premajhni meri upošteva razlike v razvitosti članic Nove univerze (t.j., fakultet), ko gre za razvojno načrtovanje univerze kot celote. Iz tega razloga je potrebno vzpostaviti koherentnost med krovnimi strateškimi dokumenti univerze in njenih članic, prav tako pa tudi posebno pozornost

nameniti strateškemu načrtovanju članic ter vzpostaviti koordinacijske mehanizme, ki bodo zagotavljali usklajenost med temeljnimi in strateškimi dokumenti univerze ter njenih članic.

- Vloga Upravnega odbora v procesu oblikovanja in sprejemanja strategije zavoda ni jasna in je v praksi precej močnejša, kot pa je to določeno s Statutom univerze.
- Članstvo v upravnem odboru univerze bi bilo potrebno razširiti na način, da bi bilo v njem zagotovljeno članstvo ključnih deležnikov akademske skupnosti, vključno s študenti in zaposlenimi. Prav tako bi moral biti postopek njihovega imenovanja v večji meri v rokah teh istih deležnikov oziroma ključnih organov akademske skupnosti, saj se v upravnem odboru odloča o ključnih predpogojih za razvoj Nove univerze kot akademske skupnosti profesorjev, raziskovalcev, strokovnih sodelavcev in študentov.
- Odpraviti je potrebno sistemske pomanjkljivosti pri ureditvi in implementaciji praktičnega usposabljanja, predvsem ko gre za spremljanje študenta na praksi (koordinatorstvo, mentoriranje) ter zagotavljanje pedagoške usposobljenosti mentorjev v delovnih organizacijah.
- Zavod sistematično ne spremlja zaposljivosti diplomantov ter potreb po znanju ter teh informacij sistematično ne umešča v proces samoevalvacije študijskih programov ter samoevalvacije zavoda.
- Zavod sistematično ne izvaja ter dokumentira procesov kakovosti, ki bi bili v skladu s poslovníkom kakovosti zavoda ter omogočali dejansko odzivanje zavoda na podlagi delovanja sistema kakovosti.
- Zavod bi moral strogo nadzorovati, da se elementi učnih načrtov, ki so javno objavljeni in na podlagi katerih študenti izbirajo študij, izvajajo tudi v praksi. To pomeni, da se metode učenja in poučevanja, ki so opisane v učnih načrtih, dejansko izvajajo ter da je razporeditev ur za različne oblike dela čim bolj podobna dejanskemu stanju. V ta namen je potrebno tudi ustrezno razviti in izvajati mehanizme za oceno porabljenega časa študenta za posamezen predmet ter opise tudi ustrezno posodobiti.
- Zavod razpolaga z izjemno majhnim številom redno zaposlenih pedagoških sodelavcev, kar predstavlja izjemno vrzel z vidika stabilnega dolgoročnega načrtovanja, ustreznega kariernega usmerjanja ter posledično tudi razvoja zavoda oziroma uresničevanja njegovih strateških prioritet. To se kaže tudi v odsotnosti močnih povezav med raziskovanjem na zavodu in izvajalci predmetov. Te pomanjkljivosti tudi ustrezno ne naslavlja v svojih strateških dokumentih ter dokumentih s področja kakovosti.
- Skupina strokovnjakov je bila zaskrbljena nad prakso zaračunavanja dodatnih storitev študentom, ki so vključevale dostopnost prodekana. Ta storitev je bila po zagotovilih zavoda ukinjena, vendar je še vedno objavljena na <https://fds.nova-uni.si/nadstandardni-paket-evro-as/>.
-
- Zavod neustrezno pokriva literaturo s področja humanistike za svoje študijske programe, ki jih izvaja. V primeru nekaterih predmetov tudi ne zagotavlja predpisane temeljne literature. Prav tako ne zagotavlja literature za akreditirana področja zunaj družboslovja in humanistike.

n·a·k·v·i·s

Nacionalna agencija Republike Slovenije
za kakovost v visokem šolstvu

s·q·a·a

Slovenian Quality Assurance Agency
for Higher Education

Odličnost

/

Zahvale

Skupina strokovnjakov je bila deležna toplega sprejema s strani vseh zaposlenih ob obisku univerze in njenih fakultet, ko je šlo za pregled materialnih pogojev za študij ter ogled lokacij. Kooperativnost zavoda in njegovega vodstva je bila izjemna tekom celotnega obiska, pogovori so potekali v zelo konstruktivnem tonu, dodatna gradiva je zavod pripravljala ažurno. Vodstvu fakultete, vsem zaposlenim, študentom ter ostalim sodelujočim v razgovorih se tako za prijetno izkušnjo skupina strokovnjakov iskreno zahvaljuje.

Priloge:

- soglasje članov skupine strokovnjakov k poročilu

Slika 1: Zajem zaslona FDS

Paket EVRO - AS

Fakulteta za državne in evropske študije ponuja vsem študentom **nadstandardni paket EVRO-AS**. Paket ponuja storitve, ki doslej študentom bodisi niso bile na voljo, ali pa so bile na voljo zgolj v omejenem obsegu, oziroma si jih študentje zaradi organizacijskih razlogov niso mogli izbrati oziroma zagotoviti na organiziran in formaliziran način.

Vsebina paketa EVRO-AS je **raznovidna** in se prilagaja stopnjam zahtev študentov kot koristnikov storitev Fakultete za državne in evropske študije Nove univerze. Zajema različne vsebine in storitve povezane z izvajanjem študijskih programov fakultete z namenom zagotavljanja učinkovitejšega in prijaznejšega študija ter hitrejšega napredovanja. Storitve se navezujejo na področja dodatne strokovne pomoči študentom pri študiju, ugodnosti pri nakupu študijske literature, individualnem opravljanju izpitov in podobno.

Na podlagi zgornjih izhodišč ponuja paket EVRO-AS naslednje ugodnosti:

- individualni posvet z bibliotekarko (posvet glede zaključnega dela v trajanju 30 minut);
- **neposredni osebni kontakt s prodekanom za študentske in študijske zadeve;**
- izbira individualnega termina za izpit (4x letno);
- brezplačno 4. opravljanje izpita (2 izpita);
- naročanja na uro pri ustnih izpitih;
- 1 študijski paket literature od 1 – 5 po lastnem izboru;
- brezplačno izdajanje potrdil, ki so plačljiva po ceniku fakultete (do 3 potrdila letno);
- popust na plačljive poletne/jesenske šole in dogodke Nove univerze v višini 50%.

Cene paketa EVRO-AS znaša: 500,00 EUR

Vsa dodatna vprašanja in naročilo nadstandardnega paketa EVRO-AS lahko oddate prek elektronskega naslova: referat@fds.nova-uni.si.

Vir: <https://fds.nova-uni.si/nadstandardni-paket-evro-as/>, zaslon zajet dne 29. 09. 2024 ob 16:59.